ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

16. årg.

6

NOV. - DEC. 1974

Abonnement 1974 kr. 35,-

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOI er en selvejende institution, der har til formål at udbrede kendskabet til UFO'er – uidentificerede flyvende objekter – ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed, samt at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne.
SUFOI ledes af

Forretningsudvalget samt
Repræsentantskabet

Forretningsudvalget består af syv medlemmer og vælges af repræsentantskabet. Forretningsudvalget forestår den daglige ledelse af SUFOI.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

S.U.F.O.I. og „UFO-NYT"

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

FORRETNINGSUDVALGET

Formand: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

Kasserer: Erik B. Johansen, Bækgården 16, 2620 Albertslund, tlf. (01) 64 16 01.

Sekretær: Walkie-Talkie central og alarmeringstjeneste: Xavier P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (01) 86 16 77.

Repræsentant for UFO-NYT: Iver O. Kjems, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Udvalgsmedlem: Fl. Ahrenkiel, Niels Bohrs Allé 12, 2860 Søborg, tlf. (01) 67 38 70.

Udvalgsmedlem: Knud Dyring Pedersen, Ordrupdalvej 30, 2920 Charlottenlund, tlf. (01) OR 1999.

Udvalgsmedlem: Finn Nielsen, Absalonsvænget 1, Ramsømagle 4621 Gadstrup, tlf. (03) 39 04 51.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale medlemskontingentet (d. kr. 50,00 for året 1975) til regnskabskontorets gironr. 9 11 77 25; det kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet.
Adresseændringer etc. bedes hurtigst muligt meddelt til SUFOIs Ekspedition, da denne fremgangsmåde har vist sig at give færrest fejl.

Næste nr. af UFO-NYT udk. omkr. 25. januar

LITO Tlf. 21 18 15 Svendborg

REPRÆSENTANTSKABET – UFO-NYT

Ansvarshavende redaktør: Iver O. Kjems, (adresse: se under forretningsudvalg).

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.

Redaktionssekretær: Fl. Ahrenkiel, Niels Bohrs Allé 12, 2860 Søborg, tlf. (01) 67 38 70.

SUFOI's REGNSKABSKONTOR: (giro 11 77 25) Erik Benny Johansen, Bækgården 16, 2620 Albertslund, tlf. (01) 64 16 01.

SUFOI's EKSPEDITION: Allan Stenaae, Rævebakken 4, Jyllinge, 4000 Roskilde, tlf. (03) 38 96 13.

SUFOI's RAPPORTCENTRAL: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFOI's EFTERFORSKNINGSAFDELING – Repræsentant for Lolland-Falster: Ole Henningsen, Duegård, Volshave, 4920 Søllested, tlf. (03) 94 11 69.

INFORMATIONSAFDELINGEN: Peter A. Hansen, Erica-parken 61, 2. sal, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

SUFOI's FOREDRAGSAFDELING John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør, tlf. (01) 53 10 35.

SUFOI's ARKIV og UDKLIPSCENTRAL: Stig Holst Christiansen, Norgesvej 11 C, st., vær. 2, 2800 Kgs. Lyngby.

FOTOAFDELING: Knud Dyring Pedersen, Ordrupdalvej 30, 2920 Charlottenlund, tlf. (01) OR 1999.

SUFOIs Københavnsafdeling: Henrik Jerry Henriksen, Lygtemagerstien 3, 1. th., 2300 København S., tlf. (01) 58 79 17.

Repræsentant for Sjælland: Finn Nielsen, (adresse: se under forretningsudvalg).

Repræsentant for Fyn: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.

Repræsentant for Nordjylland: John Juhler, Nørholmsvej 313, 9000 Aalborg.

Repræsentant for Midtjylland (8000-området): Ole J. Knudsen, Høegh Guldbergsgade 51, 8000 Århus C, tlf. (06) 13 20 54.

Repræsentant for Sønderjylland: Kai E. Møller, Graastenvej 6, Felsted, 6200 Aabenraa, tlf. (04) 68 51 50.

Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvej 11, N – 5030 Landås, tlf. (05) 28 01 26.
Norsk UFO Center, Rapportcentral, tlf. (05) 28 01 26.

INDEHOLDER bl. a.

Så gik den ikke længere!

Hvis man er blot nogenlunde normal, er man på nuværende tidspunkt dødhamrende træt af at høre om prisstigninger. Der har simpelthen ikke været andet det sidste år, – og hvis man ikke ligefrem trykker sedlerne selv, kan man dårligt få det til at løbe rundt. I øvrigt har jeg hørt, at selv seddeltrykkerierne er i vanskeligheder p. gr. af de kraftige prisstigninger på papir!

Det er skæbnens ironi, at vi, der beskæftiger os med fartøjer, som tilsyneladende er det nærmeste man kan komme fri – og ikke forurenende – energi, selv er ramt af energikrisen. Det skal ikke forstås sådan, at vi er blevet dovnere på det sidste – tværtimod har vi måttet slide mere for færre resultater.

Som en selvejende institution/forening uden statsstøtte, har vi kun kontingentet samt vore indtægter ved salg af materialer til at dække vore omkostninger. Sidste år blev det på repræsentantskabsmødet i september vedtaget med een stemmes flertal at undgå kontingentforhøjelse, hvilket under normale forhold var voveligt. Siden kom så alle prisstigningerne og resultatet bliver derfor, at vi som alle andre har måttet bide i det sure æble og forhøje medlemskontingentet til kr. 50,– for 1975.

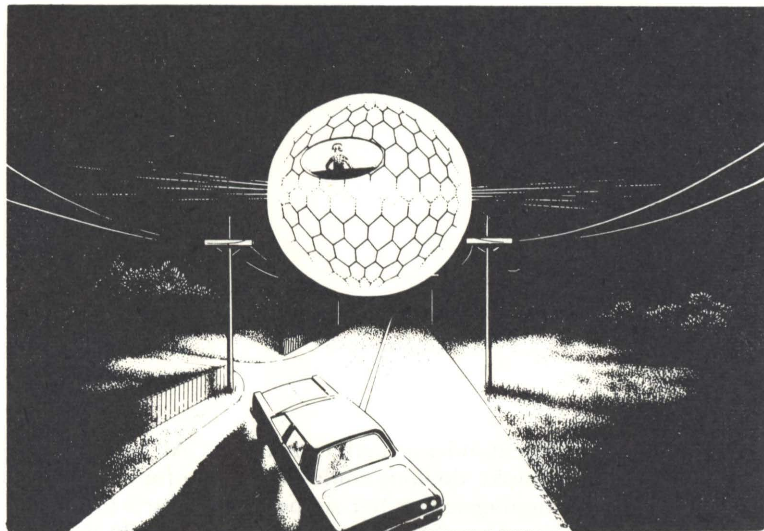
Af hensyn til nyankomne medlemmer skal jeg for en god ordens skyld nævne, at samtlige medarbejdere ikke får en rød øre i honorar fra SUFOI. Al arbejdskraft er frivillig, og kun direkte omkostninger (udlæg) godtgøres. Alle vore ressourcer går til oplysning om og forskning i UFO-sagen i.h.t. vor formålsparagraf.

MEN DET *ER* NU ÆRGERLIGT AT TÆNKE PÅ, AT HVIS BLOT HVER 3. MEDLEM HAVDE SKAFFET ET NYT MEDLEM I 1974, HAVDE VI – TRODS PRISSTIGNINGER – VÆRET I STAND TIL AT SÆTTE MEDLEMSKONTINGENTET NED!

Hjælp os derfor med at bringe kontingentet ned igen! Skaf nye medlemmer! Anbefal SUFOI/UFO-NYT til venner og bekendte, – prøvenummer samt brochurer kan rekvireres gennem ekspeditionen. Giv et medlemskab af SUFOI som julegave – det vil med garanti vække større interesse end det uldne halstørklæde, De ellers havde tænkt på!

ej.

En tidlig morgen i Goffstown

Tegningen af genstanden er udført af Brian James på basis af vidnets egne skitser.

Nedenstående beretning er et resumé af en længere, detailleret rapport om en nærobservation ved den lille by Goffstown i New Hampshire, USA. Rapporten blev optaget af en af APRO's konsulenter i astronomi, der også foretog de efterfølgende interviews og undersøgelser i forbindelse med observationen.

Vidnet, mrs. Lyndia Morel, var på vej hjem ad hovedvej 114A den 2. november 1973 ved 4-tiden om morgenen. Hun kørte mod nordvest, og da hun kørte gennem udkanten af Manchester, fik hun øje på et stort, kraftigt gult lys på himlen, foran og til venstre for hende.

Ligesom en stjerne funklede det med røde, grønne og blå farver. Vidnet var på dette tidspunkt ikke klar over, om lyset bevægede sig, og antog det derfor for en planet. Til venstre for lyset kunne hun se planeten Mars, men den ukendte „planet" lyste stærkere end Mars.

Vidnet fortsatte sin kørsel, og da hun efter ca. 1½ km's kørsel så efter objektet, var det der stadig, men øjensynlig endnu stærkere lysende. Kort tid efter bemærkede hun at lyset forsvandt. Hun fandt dette lidt mærkeligt for en planet, men umiddelbart efter kom lyset atter igen på samme position, foran og til venstre for bilen.

Under de følgende 3–4 km's kørsel forsvandt lyset endnu engang, mens et par modkørende biler passerede, kom dernæst igen med måske endnu stærkere lysudsendelse.

Da mrs. Morel nåede Goffstown gik lyset ud endnu engang, kom igen i 15 sekunder og forsvandt så atter. Da hun kort tid efter svingede til venstre blev hun forbavset over at se lyset i retningen lige frem for sig over vejen, ca. 5 grader over horisonten. Objektet fore-

kom større, mere lysende og længere nede end tidligere. Ved den efterfølgende undersøgelse blev afstanden til objektet vurderet til ca. 450 meter og dets størrelse som en ært, set i en armlængdes afstand.

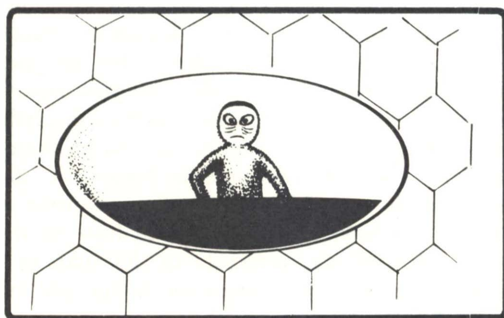
Mrs. Morel forklarede, at hun var forbløffet over det hun så foran sig. Ifølge hendes beskrivelse var objektet en orange og guldfarvet kugle, hvis overflade havde en struktur eller et mønster nøjagtigt som det sekskantede mønster man ser i vokstavlerne i et bistade. Mønsteret blev kun brudt af et ovalt vindue med en blegere farve, der var placeret i den øvre, venstre del af UFO'et. Objektet forekom ikke totalt uigennemsigtigt, men gav et mærkeligt halvgennemsigtigt indtryk. De røde, grønne og blå lysglimt var søjler eller stråler af lys, der kom fra en eller anden kilde midt på objektet. Disse tre farver varierede konstant frem og tilbage, som det funklende lys fra en stjerne. Fra objektet hørtes en konstant, høj (frekvent), hvinende tone som mrs. Morel følte i hele kroppen ligesom en prikkende fornemmelse.

Hun forklarede, at hendes forbavselse hurtigt gik over til panik, da hun pludseligt ikke kunne tage hænderne fra rattet. Desuden følte hun, at hendes øjne blev draget mod UFO'et og følte, at objektet tog kontrollen over hendes legeme og forsøgte at trække hende hen mod det. Til gengæld mente hun ikke, at der havde været nogen påvirkning af bilen, dens elektriske system eller lygter, og bilradioen fortsatte med at spille.

Vidnet erindrede ikke på noget tidspunkt under denne fase at have stoppet bilen. Hun mente dog, at hun over en kort distance måtte have fået „hukommelsestab", for hun havde ingen erindring om at have kørt en strækning på omtrent 800 meter mellem en kirke og en kirkegård langs vejen på hendes højre, henholdsvis venstre hånd, skønt hun følte, at hendes øjne havde fulgt objektet uden afbrydelser.

Pludseligt kom hun til sig selv igen, opdagede hvor hun var og opdagede, at bilen kørte temmelig hurtigt, og at hun ikke havde kontrol over den. Hun var overbevist om, at UFO'et trak bilen mod sig som en magnet, og afstanden var nu blevet så lille, at UFO'et var på størrelse med en dime (amerikansk 10-cent mønt) set i en armlængdes afstand. Vidnet anslog objektets sande størrelse til at være mindst på størrelse med en stor (amerikansk) bil. På dette tidspunkt fik hun øje på en skikkelse i objektets vindue. Objektet blev mere lysende, og den hvinende lyd syntes højere. På dette tidspunkt anslog hun, at objektet var lige så højt oppe som „en tre etagers bygning". Skikkelsen i vinduet var nu blevet skarp og tydelig (se tegning). Skikkelsens hoved, overkrop og arme kunne ses, mens en mørk, horisontal kant dækkede den nederste del af det ovale vindue og dermed skjulte resten af kroppen. Mrs. Morel mente, at UFOnauten måske stod ved en slags instrumentpanel. Baggrunden var hvid.

Væsenets krop forekom mørkere end ansigtet, var smalskuldret og muligvis iklædt noget à la en uniform. Det runde hoved var gråligt, en farve mellem gråt og hudfarvet, med undtagelse af et mørkere parti oven på hovedet. Ansigtet havde rynker eller løstsiddende hud, ligesom en elefants hud eller skind. To store, skråtstillede, æggeformede øjne med store mørke pupiller fascinerede vidnet så meget, at hun næsten ikke kunne løsrive blikket. Hun forklarede, at hun modtog ligesom et „indtryk" eller en „forståelse" af noget, der sagde, at hun „ikke skulle være bange". Ansigtet afsluttedes af en spalte til mund, med nedadbøjede mundvige. Der blev ikke bemærket nogen form for ører eller næse.

Portrættet af UFOnauten er ligeledes baseret på mrs. Morel's tegninger.

Mrs. Morel var nu panikslagen og troede, at hun stod i fare for at blive fanget af et UFO. Hun fik øje på et hus lidt længere fremme på sin venstre hånd. Kuglen blev nu så blændende, at hun måtte dække øjnene men den ene arm samtidig med at hun med den anden vred vognen ind til venstre, ind gennem familien Beaudoin's indkørsel, og endte halvvejs på græsplænen foran huset. Mrs. Morel tumlede ud af bilen uden hverken at stoppe motor eller slukke lyset. Hun løb lige ud i familien Beaudoin's store, tyske fårehund, og selv om hun normalt var bange for fremmede hunde, slog hun den over snuden og, uden at have nogen erindring om at have løbet op til huset, begyndte hun at dundre på køkkendøren, kimede på klokken og råbte atter og atter: „hjælp mig", „hjælp mig".

Ude til højre bemærkede hun, at UFO'et havde ændret sin position fra vest til nord, som for stadig at have hende i syne, og svævede nu direkte over vejen på den modsatte side af Beaudoin's hus. Objektet udsendte stadig sin hvinende lyd, der nu var blevet næsten uudholdelig.

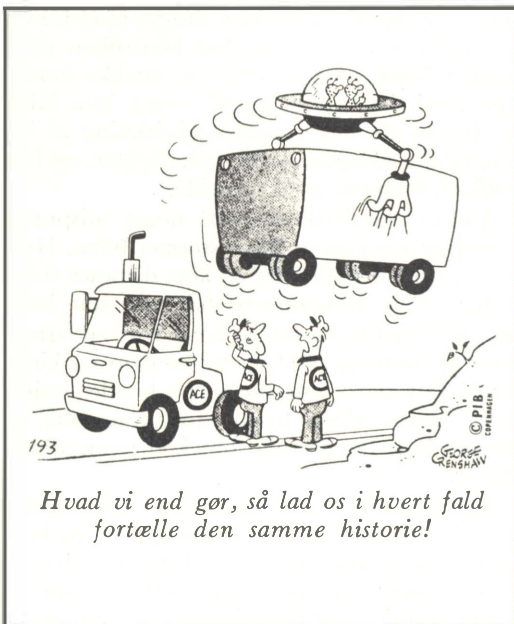
Efter i omkring 2 minutter at have forsøgt at påkalde sig beboernes opmærksomhed, blev døren endelig åbnet af mr. Beaudoin. Familien Beaudoin sov på 1. sal og var kun nølende kommet ned for at åbne, da støjen ved døren blev ved. Beaudoin fortalte, at en tydelig skræmt kvinde med rædslen stående i øjnene faldt ind i armene på ham, mens hun hulkede: „hjælp mig! Jeg er ikke fuld! Jeg har ikke taget stoffer! Et UFO har lige forsøgt at samle mig op." Mrs. Beaudoin fortalte, at kvinden holdt hænderne for ørerne, men hverken hun selv eller hendes mand erindrede at have hørt nogen usædvanlig lyd. Mrs. Morel fortalte, at lyden og den prikkende følelse hun havde oplevet forsvandt, da hun havde opholdt sig et par minutter i Beaudoin's køkken. Imidlertid så hun en lysende plet for sig, svarende til det man oplever efter at have stirret for længe på en stærk lyskilde.

Uret på køkkenvæggen viste 4.30. Mrs. Beaudoin sagde, at kvindens historie lød helt umulig, men hun ringede alligevel til politiet i Goffstown og rapporterede tilfældet. Betjent Daniel Jubinville fik meddelelsen under en rutinepatruljering og fortsatte mod Beaudoin's hjem, hvortil han nåede ved 4.40-tiden. På vej op til huset slukkede han lyset og motoren på mrs. Morel's bil. Derefter fik han vidnets rapport. I et brev til APRO's konsulent skrev betjenten: „Undertegnede bemærkede, at personen var temmelig rystet, og jeg bemærkede intet tegn på virkning af alkohol eller stoffer."

Dette er hovedtrækkene i Goffstown-tilfældet. Efter betjent Jubinvilles ankomst gik alle fire udenfor og fik øje på et objekt, hvis lys øjensynlig gik ud da lyset fra en lommelygte blev rettet mod det. Det syntes at bevæge sig en smule og ændrede lejlighedsvis farve.

Denne sidste 4-vidne observation er APRO-konsulenten dog noget skeptisk overfor, idet deres beskrivelser af objektet på dette tidspunkt passer lige så godt på planeten Mars, samt fordi objektets og Mars' position på dette tidspunkt var så nær hinanden, at man ikke kan udelukke en forveksling.

APRO-bulletin, januar-februar 1974 /Fl.A.

Hvad vi end gør, så lad os i hvert fald fortælle den samme historie!

Aktivitet i Spanien

Her skal De bare se, hvordan spanske dagblads-journalister kom „op på mærkerne", da der pludselig skete noget lige over hovedet på dem . . .

Ikke-jordiske væsener?
– helt usædvanlig dokumentation

Torsdag den 28. marts 74:

I aftes kom der for anden gang henvendelser til vor redaktion angående besynderlige lysende fænomener, som blev iagttaget over Malaga's himmel; en fuldstændig mørk himmel uden stjerner. På grund af de vedholdende opringninger, som kom fra området omkring Ciudad Jardin, tog vor fotograf dertil for at få dette grafiske dokument, som vi ikke tøver med at kalde exceptionelt. Fotografiet

blev taget med et Nikon kamera, hvorpå der var monteret et teleobjektiv på 25 cm. Billedet blev taget på 1/15 sekund, blænde 4, uden stativ, og der var brugt en Tri-X film. Genstanden stod stille langt borte. Et råd til de tvivlende: negativet er til disposition for enhver, som gerne vil se det, i vor redaktion, Alameda de Colón, 2. Fotografiet blev taget af Salas.

Igen i nat over Ciudad Jardín

Vi har tidligere bragt et interview med hr. Juan Manuel Rey Bautista og hr. José Garcia Olea, der sammen med andre venner så en ejendommelig flyvende genstand, søndag den 17. i denne måned, over egnen omkring Ciudad Jardin. Det var en genstand, som standsede brat i luften og blev stående i flere minutter, for derefter atter at sætte sig i gang. UFO'er? Interviewet blev planlagt og gennemført under yderst seriøse betingelser, såvel med hensyn til vore kilder som med hensyn til den grundige redegørelse som vi gav i avisen om nævnte information.

S.O.S.: Flere UFO'er

I aftes kl. kvart over ti kom der et telefonopkald til redaktionen. Det var en meget ophidset ung dame. Hun sagde noget i denne retning: Hallo, nu har vi i mere end tyve minutter set en mærkelig genstand flyve på himlen. Den er meget stor og lysende. Den sender lysstråler ud, og bevæger sig fra den ene side til den anden, meget langsomt. Vi spurgte, hvor hun befandt sig. – Jeg er sammen med nogle venner i Ciudad Jardin, tæt ved Sierra Bermeja Instituttet. Det er ikke spøg, det jeg siger. Vi er flere personer, og vi kigger allesammen på det mærkelige apparat. Speakeren fra Radio Peninsular, hr. Antonio Barceló, er her sammen med os.

Vi så den selv

Ti minutter senere befandt vi os i Canódromo zonen. Minutter med utålmodig venten. Vi snakker med nogle unge mænd. De havde ikke set eller lagt mærke til noget usædvanligt. Vi tager bilen og kører tilbage i retning af Cristo Rey. Der standser vi op igen. Så pludselig viste der sig i nordøstlig retning en lysende form af svag violet farve langt borte. Det var som en mindre, dampagtig masse, der bevægede sig meget langsomt. Vi kunne ikke iagttage den ret længe, fordi formen forsvandt lidt efter lidt.

Vi kørte så igen i retning af Canódromo for at finde den mørkere del af Ciudad Jardin zonen, så at vi bedre kunne iagttage gen-

standen, der havde skjult sig for vores blik. Der var nu flere unge mænd, der stod og iagttog himlen. På nogle balkoner og i vinduerne var der adskillige personer. Himlen var fuldstændig mørk, skyerne lod ikke den mindste lysstråle passere igennem.

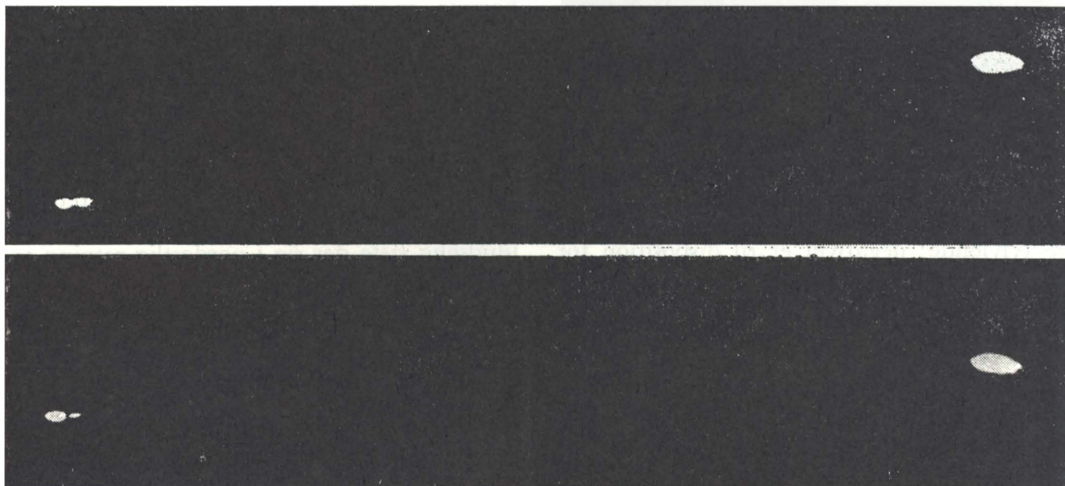
I retning af håbet
Vi venter igen ca. tyve minutter og kigger på himlen. Intet. Vi parkerer bilen og begynder at se på bakkerne i nærheden af Virreina. Vi leder efter et lys, en reference (noget at gå efter). Det førte ikke til noget. Da der var gået ca. femten minutter, så vi et lys, der var blålig-violet, og som gled hen over de omtalte bakker. Det blev borte, men kom så igen. I løbet af få minutter forsvandt det helt. Kl. tolv om natten, efter at have ventet længe i hele området, tog vi tilbage til redaktionen.

Salas tog flere billeder med teleobjektivet. Et UFO? Hvorom alting er, kan vi forsikre Dem, at vi har berettet tingene som vi så dem, uden at fantasere, uden at være påvirket af nogen.

Julian Sesmero
„Sur", Malaga, 28. marts 1974 /E.Ka.

Enestående verdensbegivenhed

Fotografier af UFO'er i formation
Fredag, 29. marts 1974: I går viste vi nogle fotografier på hvilke man tydeligt kunne se et UFO. Tidspunktet, hvorpå de blev taget – omkring kl. tolv om natten – gjorde at det i første øjeblik ikke lykkedes os at se vigtigheden af negativet, da det simpelthen var tanken at præsentere dem hurtigst muligt, samtidig med at klicheerne til trykket skulle hentes hurtigt på grund af tidspresset. Men i går formiddag, i mere ro og mag, kunne man på de nævnte to negativer tydeligt se – noget aldeles usædvanligt og ekstraordinært, som heller ikke fotografens øje kunne se første gang: foreningen eller adskillelsen – vi ved det ikke med sikkerhed – af to nye UFO'er, således som man kan se på fotografierne. På de øverste kan man se i det fjerne, at de to små genstande kom fra den store. På de andre fire fotografier (på næste side) viser vi forstørrelser af fænomenerne. Avisen SUR står til ansvar for alt det gengivne og forsik-

rer kategorisk, at der ikke er lavet forfalskninger. Negativerne går videre til en kyndig analytikers disposition, hvis avisen gennem denne kan garanteres sine læseres respekt. Oprigtighed har været vort fornemste kendetegn. Og vor avis har aldrig behøvet sensationelle fotografier eller artikler for at sælge bedre. (Foto Salas. Hel eller delvis reproduktion er forbudt uden at nævne oprindelse.)

Usædvanlige sammentræf

Vi må sige, at der eksisterer en påfaldende overensstemmelse mellem de hændelser, som er fremkommet i den sidste tid og som er blevet offentliggjort i hele den nationale presse. Den 14. marts offentliggjorde vi en information der var fremkommet i det franske dagblad „France Dimanche" vedrørende en historie om to franske gendarmer, som forsikrede at de havde set et mærkeligt UFO. „Den udsendte ingen lyd og vi var overraskede over dens form: den lignede en stor cigar," sagde de to og derefter forsikrede de at der „højere oppe(længere væk) var tre skiver ligesom tallerkener".

Senere, den 23., bragte vi atter en UFO-artikel, „Iagttager de os?" (se nedenfor. red.)

Onsdag offentliggjordes et interview af vor medarbejder Joaquin Marin med hr. Rey og Garcia Olea. Vi gentager her fortællingen, som de gav journalisten: „Klokken var vel omkring halvtolv om formiddagen. Vi var på fodboldbanen i Ciudad Jardin for at overvære spillet mellem grupperne Felix Sáenz og Gallo Rojo. Pludselig så jeg en genstand på himlen tæt ved horisonten. I begyndelsen tillagde jeg det ingen betydning. Et par minutter efter kiggede jeg igen, og „den" fortsatte deroppe, strålende, skiveformet og med et slags røgslør omkring. Straks efter adskilte der sig en anden mindre skive, tilnærmelsesvis 10 procent mindre."

Og til slut fortalte Julián Sesmero Dem i går, at han havde set noget mærkeligt på himlen. (Se ovenfor. Red.).

Sesmero's beskrivelse falder sammen med hr. Rey's (en slags røgagtig dampmasse) og med de beskrivelser, den rejsende fra Sevilla og to franske gendarmer gav. Fotografierne understøtter alle de ovennævnte fortællinger.

„Sur", 29. marts 1974 /E.Ka.

Iagttager de os?

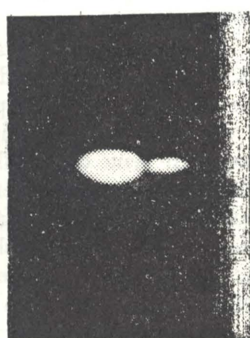
Invasion af UFO'er over det nedre Andalucien.

Forbløffende beretning af en repræsentant fra Sevilla.

Sevilla, 22. (Særlig kronik til Pyresa, af Fausto Botello) – Det ser ud til at en bølge af UFO'er bliver observeret over den vestlige del af Andalucien og endnu mere tydeligt over provinsen Sevilla.

De formodede tilsynekomster af extraterrestriske fartøjer over den sydlige himmel er nu ved at blive hyppige, efter hvad ufologer

i Sevilla forsikrer, og der er et stort antal, som giver sig af med at undersøge denne form for fænomener. De har i de sidste fem måneder studeret op til femten tilfælde, hvilke alle var lokaliseret inden for trekanten dannet af provinserne Sevilla, Cádiz og Huelva.

De tre seneste tilfælde har vist sig i denne uge, og de som har undersøgt sagen forsikrer, at det meget vel kunne dreje sig om en enkelt formation af flyvende genstande som er blevet iagttaget på tre forskellige steder beliggende indenfor få kilometer.

En dame fra landsbyen Gerena (femten kilometer fra Sevilla) forsikrer, at hun for ca. fem dage siden så en genstand stå på patio'en foran hendes hus. (Se nedenfor: UFO i en landsby . . . red.).

Hr. Adrián Sánchez, 31 år, repræsentant for en taskefabrik og bosiddende i Sevilla, Velay Correa-gaden nr. 75, kom tirsdag ved middagstid synligt ophidset ind på den lokale politistation i Castillo de las Guardas for at rapportere, at han var blevet forfulgt af nogle flyvende tallerkener. Sánchez har forklaret, at da han kørte i bil fra Aznacóllar i retning af højdedragene nord for Sevilla ad bivejen som fører til Castillo de las Guardas, på højde med 5 kilometer stenen, så han en slags flyver styrtdykke over en vandkanal, og da han ville finde ud af, hvad det drejede sig om, så han med forbløffelse, at en besynderlig genstand af form som en gigantisk cigar, 150 til 200 meter lang og 20 eller 25 meter bred, svævede ca. to meter over jorden, uden at lave den mindste støj. Genstanden udsendte et kraftigt metallisk skin, der lignede blåligttonet aluminium, og på toppen havde den to rør ligesom antenner.

Pludselig (efter hvad repræsentanten fra Sevilla beretter) åbnedes i bunden af genstanden en stor skydedør på omkring tyve meter i diameter, og samtidig kom tre mindre fartøjer til syne der skulle igennem døren, og de havde form som en yo-yo og var ca. tre meter i diameter. To af fartøjerne gled ind i det formodede moderskib, og det tredje vendte om og kom hen i retning af hvor hr. Sánchez opholdt sig. Han løb for at komme i ly i sin bil og kørte bort i fuld fart i retning af Castillo de las Guardas tæt forfulgt af UFO'et, som fløj både over og ved siden af bilen flere kilometer.

På politikontoret afgav den forskrækkede mand (man måtte give ham en kop lindethe) beretningen og under følge af den ansvarshavende og to mere, tog man tilbage til stedet, hvor han havde set det, og hvor man foretog en undersøgelse, uden at der viste sig noget som helst spor af genstanden.

I går foretog tekniske aeronaut specialister en grundig undersøgelse på stedet omkring hændelserne. (I et kommende nummer bringer vi en mere udførlig omtale af denne observation. Red.)

Det var også i går at hr. Cristóbal Muñoz Romero, fra Cadiz, chauffør ansat ved kommunen, overraskedes af et skærende lys, da han kørte hjem ved daggry, i retning af Cadiz fra Sanlúcar de Barrameda, og han forsikrede at en besynderlig kraft lammede bilen, og senere kørte den for ham. Efter flere forsøg på at sætte den i gang, for bilen afsted med ham, og hr. Muñoz Romero kom i kolossal fart til Cadiz, overordentligt ophidset, for at forklare det skete. *„Sur", 23. marts 74 /E.Ka.*

UFO i en landsby i Sevilla

Landede på patio'en

Sevilla, 20. (Cifra). – En dame fra landsbyen Gerena i Sevilla området, Antonia Diaz Ramos, forsikrer at hun har set et UFO lande i husets patio (lille indhegnet terrasse eller gård), hvorfra det lidt efter lettede, efter Sevilla-dagbladet „El Correo de Andalucia" skriver i går.

Ifølge artiklen, hvori der også indgår et interview med den omtalte person, tilhører Antonia Diaz Ramos en kendt og respekteret familie i den omtalte Sevilla landsby. Hun er gift og har to sønner, og det hun så, skete omkring klokken halvtolv om natten.

„Som sædvanligt – siger fru Diaz Ramos –

var jeg i færd med at gøre køkkenet rent, og alle, undtagen min far, var gået i seng. Gennem det vindue, som vender ud mod patio'en, så jeg et kraftigt lys, som i et øjeblik blændede mig. Kort efter en skarp hvislende lyd så jeg en mærkelig genstand komme til syne i højde med vinduet, ude i patio'en, i cirka fire meters afstand – regner jeg med, da den er lille (patio'en) – og en meter over jorden."

Kvinden beskriver genstanden som ægformet, ca. to meter i længden og en meter bred, og den udsendte en kraftig skinnende rød farve med et center af klart, hvidt lys. „På trods af at det blændede mig" – tilføjer hun – „så jeg til min rædsel to mørke kraftige skikkelser komme til syne indeni."

Efter at have bekræftet at synet varede nogle minutter beskriver man i artiklen, at genstanden efter nogle minutters omdrejninger i forskellige retninger hævede sig og forsvandt med stor fart.

Artiklen slutter med et kort interview med hr. Manuel Valderas Fuentes, Antonia Diaz Ramos mand, som bekræfter, at han så sin kone rædselsslagen efter at det formodede UFO var forsvundet, og at han kom løbende på grund af hendes skrig.

„Jeg er noget tvivlende overfor disse ting" – siger hr. Valderas – „for jeg har aldrig set noget i de tyve år, jeg har kørt først på morgenen på vej til mit kontor, men da jeg så hende, var jeg sikker på, at der var sket hende noget usædvanligt."

„Noticie", 20. marts 1974 /E.Ka.

Hvad er det som lader hånt om tyngdelovene?

Vi finder ikke noget logisk svar.

Fra alle provinserne, samt fra udlandet, bliver man ved at ringe til vor redaktion for at få oplysninger og detaljer, hvad angår det usædvanlige billedmateriale vi er i besiddelse af og viste vore læsere i går. Pressen og TV beder os om fotografier og spansk TV vil gerne lave en speciel rapport, der skal behandle dette interessante UFO-tema, og de forsøger at samle flest mulige vidnesbyrd. Et af disse, det mest foruroligende til dato, er avisen SUR's fotogrammer, hvis vi holder os til udtalelsen fra Angel Leñador, som er ham der står for bearbejdelsen af denne rapport til programmet „Alt er muligt om søndagen".

Vi udvekslede forskellige synspunkter med Leñador. Den kendsgerning at natten til torsdag var himlen overskyet, med lavthængende skyer, udelukker, at det kan have været en kunstig satellit. Hvorfra kunne en rumsonde eller ballon få det kraftige lys som UFO'erne usendte? Og en kunstig satellit kan kun ses på en klar himmel. Desuden bevæges ballonen af vinden i bestemt retning og skifter ikke kurs, eller kommer til syne, standser, forsvinder, som de genstande der blev fotograferet af Salas.

En foruroligende gåde

Det er stadig for tidligt at udtale sig for eller imod at vi står foran et extraterrestrisk fænomen. Vi forsøger at holde os på en linie af ren, kølig objektivitet. Men trods vor forsigtighed kan vi ikke undgå en sær kuldegysning. Der er mange vidnesbyrd, direkte oplevelser, som i disse dage bliver registreret. Det vi læser kommer fra alvorlige, ansvarlige personer, som hverken søger publicitet eller har været ofre for nogen hallucination. Og selv om det i sig selv er meget lidt, så kan vi alligevel med dokumenter bevise, at tre mystiske genstande manøvrerede over vor himmel på en måde, som strider mod vor mentalitet, vor fornuft, vore vaner. De standser i luften, laver ingen støj, udsender et strålende skær og forsvinder med djævelsk fart. Og det hele under en sammenhængende strategi, idet mere end et af UFO'erne manøvrerede for øjnene af en halv snes forbavsede personer. Hvad er det for fartøjer vi står overfor? Og hvis det ikke er fartøjer med besætningsmedlemmer eller styrede af intelligensvæsner, hvordan kan de så bevæge sig med rationel logik og desuden trodse tyngdelovene?

Vi ville gerne komme med fornuftige argumenter imod denne dunkle kendsgerning, og faktisk finder vi ingen. Måske står vi tæt på svaret som hele verden leder efter med længsel. Måske skal vi aldrig få at vide med sik-

kerhed hvad vi skal holde os til. Men i mange ligevægtige menneskers bevidsthed og følelser er der ved at komme den fascinerende mistanke, at usædvanlige bevidstheder fra andre verdener søger kontakt med os. For det gode eller det onde? Gud ved – –

„Sur", 30. marts 1974 / E.Ka.

Lastbilchauffør forfulgt af besætningsmedlemmer fra tre UFO'er

De besynderlige væsener var to meter høje

Salamanca, 29. (Cifra) – En ung chauffør er blevet forfulgt af fire væsener, som ifølge hans beretning kom ned fra forskellige UFO'er.

Under to på hinanden følgende nætter og på samme sted, i udkanten af Valdehijaderos, her i Salamanca-provinsen, har en ung chauffør set flere UFO'er, og i et af tilfældene stod han ud af lastvognen, som var gået i stå for ham, og han blev forfulgt af fire væsener, som det lykkedes ham at se.

Maximiliano Iglesias, 21 år, som regnes for at være meget sober i landsbyen Lagunilla, hvor han bor, fastholder at han ikke lyver.

Den unge chauffør siger i et interview som „La Gaseta Regional" bringer i dag, at han for nogle dage siden kørte tilbage i retning af Lagunilla klokken to om morgenen, og at han i nærheden af Valdehijaderos, lidt før Béjar, blev blændet af et kraftigt lys, som han troede kom fra en lastvogn, fordi det havde søgelys; men kort efter, i en afstand af tohundrede meter, så han en besynderlig genstand parkeret på landevejen, „som en tallerken der var lagt ovenpå endnu en stor rund tallerken" som var cirka femten til tyve meter i diameter. Han så også en anden lignende genstand i luften. Ud af den, som stod på landevejen, steg to væsener, og den ene af dem pegede på lastbilen. De gik tilbage til genstanden, og denne hævede sig og forsvandt sammen med den, som hang i luften. Lastbilen gik ikke i gang før lidt efter. Da han kom hjem, gik den unge mand i seng meget forfærdet, og fortalte intet den følgende dag.

Den samme dag skulle han senere igen køre med gods ad den samme vej, og på tilbagevejen til Lagunilla, omkring klokken halvtolv om aftenen, på det samme sted som dagen før, stod igen tre fartøjer på landevejen, af sølvagtig farve og lys, der var ligesom afgrænset, som et lysstofrør. „Motoren gik i stå", sagde Maximiliano Iglesias – „Vognen kunne ikke gå. Jeg stod ud af førerhuset. Pludselig så jeg fire skikkelser udenfor. Jeg ved ikke, om de havde været der en tid eller om de var på vej væk. Jeg ved ikke, om det var mænd eller kvinder. De kom henimod mig. Da jeg så dem, begyndte jeg forfærdet at løbe. Jeg løb i retning af Horcajo tværs over marken. De fulgte efter mig og løb meget hurtigere end jeg. Jeg blev udmattet og smed mig i en grøft fuld af mudder. De passerede tæt forbi mig, i en afstand af ca. to meter, uden at se mig. Jeg så dem løbe forbi. De var høje, ca. to meter, og de havde arme og ben, men jeg så ikke deres ansigter. Jeg hørte ikke nogen som helst stemme hos dem. Da jeg så dem fjerne sig på afstand, løb jeg tilbage til lastvognen. Jeg husker, at jeg lod vogndøren stå åben, men nu var den lukket. Jeg tænkte, at en eller anden var derinde, og jeg nærmede mig langsomt og kiggede. Jeg så ingen derinde. Jeg husker ikke, om det var koldt eler varmt. Kan De forestille Dem, hvordan jeg havde det!! Jeg så dem komme tilbage på lang afstand, og de fik øje på mig igen. De gav tegn med armene. Så gik de ombord og de tre fartøjer steg til vejrs. Senere så jeg dem komme nedad igen, og med noget værktøj, som jeg ikke kan præcisere nøjere, lavede de nogle huller (fordybninger) i jorden, og endelig tog de afsted. Jeg kunne ikke få bilen af stedet, for der var noget i vejen med batteriet."

Dagen efter fortalte chaufføren hvad der var sket, og politikontoret foretog en undersøgelse over tilfældet. Da de var kommet til stedet, hvor det var sket, viste der sig rigtignok et hul, som lastbilchaufføren sagde, at

han ikke havde lavet. „Det er sandt, hvad jeg siger“, tilføjede Maximiliano Iglesias – „hvorfor skulle jeg lyve. Den som vil tro mig, kan tro mig. Om det dér havde jeg ikke nogen som helst forestilling. Jeg husker ikke ret mange detaljer, men jeg bemærkede, at fartøjerne gav en kraftig lyd fra sig, da de tog afsted, en gennemtrængende fløjtelyd, som kort efter blev uhørlig. Nu er jeg rolig, og jeg siger kun en ting: Hvis jeg den aften i stedet for at tage alene afsted var taget afsted sammen med en anden, og han havde været dristig, så var jeg ikke flygtet. Så var jeg blevet for at se, hvad der ville ske.“

SUR, Malaga, 30. marts 1974 /E.Ka.

Flymannskap ser UFO-formasjon

Den 26. januar 1974 förte kaptein Lars Berglund en Boeing 727 med 130 passasjerer fra Las Palmas på Mallorca til Malmö, Sverige.

Flyet hadde nettop passert Lissabon i en höyde av 10.000 meter kl. 02.59 da kaptein Berglund fikk öye på en formasjon bestående av 10–15 tallerkenformede lysende objekter som flöy i en stabil formasjon fra syd til nord.

Gruppen var synlig bare i et minutt, men Berglund rakk å underrette copiloten og mekanikeren som også så objektene.

Straks etter at formasjonen hadde passert, oppkalte et portugisisk fly bakkekontrollen i Lissabon og rapporte å ha sett formasjonen, idet de gav nöyaktig samme beskrivelse som Berglund. De anropte deretter Berglund og diskuterte hendelsen. Videre rapporterte uavhengig av hverandre et norsk og et engelsk flymannskap den samme observasjonen. Berglund uttalte at himmelen var klar og sikten god. Han satte helt ut av betraktning muligheten av at de diskosformede organgeglödende gjenstandene kunde være en utbrendt satellits inntrengen i jordatmosfæren. Berglund uttalte videre at formasjonen og avstanden mellem objektene var stabil hele tiden.

Berglund avsluttet rapporten med: „Jeg har 15.000 flytimer bak meg og jeg har aldri opplevet noe så fantastisk som jeg gjorde på denne turen.“

APRO-bulletin, marts-april 1974 /PLH

Dette må vist siges at vende op og ned på mangt og meget, Thompson . . . !

Professor fotograferer mystiske lys

Under et syv måneders studieophold i Missouri så en professor i fysikk med sit forskerhold mellem sytti og åtti lys i stor höyde uten at de var istand til å identifisere disse. Professoren arbeider ved Southeast Missouri State University.

Harley D. Rutledge, leder av et team som kalles Project Identification, uttaler at lysene er sett og fotografert men han nekter å gå inn på spekulasjoner om hvad det kan være.

Studiene ble foretatt i et område, hvorfra det er kommet mange UFO-rapporter, og teamet fremholdt at det ble observert uforklarlige lys i ialt 38 netter.

Rutledge beskriver fenomenene slik: „Blinkende gule lys som plutselig dukket opp på en blå skumringshimmel ved 2 anledninger, videre en rad med 7 lys av hvilke 3 syntes å ha korona.“

Omtalte fysiker fremholdt at denne undersökelse sannsynligvis er den förste da såvidt utstrakte fenomener på himmelen er blitt rapportert av et team sammensatt av vitenskapsmenn.

UFO INVESTIGATOR, febr. 1974 /PLH

UFO set under Paraguay-krigen

Rio de Janeiro (ANSA) – Tilstedeværelsen af UFO blev allerede bemærket under Paraguay krigen, efter hvad ugebladet „Politika" fremhæver. Informationen hviler på en beretning fra fregatkaptajn Augusto Leverger (som senere blev hædret med titlen Baron af Melgazo) og som var kommandant på en brasiliansk kanonbåd, der var under fart på Paraguay-floden, da „tallerkenen" viste sig. Den blev offentliggjort i bladet „Gazeta Oficial del Imperio" den 26. november 1866. „Jeg observerede den nat et fænomen som jeg aldrig før har set", siger beretningen, og der tilføjes: „Klokken var 47 minutter over fem, himlen fuldstændig klar og stille da en lysende kugle med pludselig fart beskrev en kurve på 30 grader med kurs mod nordvest – – idet den efterlod et lysbælte svævende – – i hvilket man kunne skelne tre genstande, hvis lysstyrke var meget klarere end lysbæltet selv, og som lignede, eller overgik i styrke, fuldmåneskæret i skyfrit vejr."

Foruden forskellige detaljer om sammenlignende størrelsesforhold oplyser artiklen: „Efter 25 minutters forløb var det hele væk, og der var ikke selv det mindste tegn på forstyrrelse i atmosfæren." – „I byen Asunción" –tilføjer Leverger – „talte jeg med ambassadøren for Brasilien og forskellige andre personer, som bevidnede denne, for os alle, så enestående forekomst." Efter at de fundne positioner var blevet matematisk beregnet af ham selv, og af ambassadøren, mener kommandanten, „at fænomenets højde på himlen burde kunne beregnes, da det kun var 59 mil i afstand fra Asunción". Ifølge „Politika" skulle en avisartikel om formodede „tallerkener"s tilsynekomst, inklusive en information over temaet, også være blevet skrevet i september 1870, i dagbladet „Times" i London.

„La Razon", Buenos Aires, 6. jan 74 /E.Ka.

UFO-KLASSIKER:

»Virginia-Kæmpen«

Et endnu uløst tilfælde

På trods af omhyggelige undersøgelser af mange punkter i beretningen om „Kæmpen fra Virginia", udført af personer i NICAP, er dette tilfælde stadig uløst. „Virginia-kæmpen" er egentlig et øgenavn for et par observationer, der fandt sted sidst i maj 1971 uden for en lille landsby i Virginia, nær Fredericksburg, og hvor den ene observation involverede et væsen, eller en UFO-naut. En af de NICAP-forskere, der beskæftigede sig med tilfældet, kaldte det ét af de mest interessante tilfælde, som han nogensinde havde arbejdet med.

Ifølge undersøgerne John Carlson og Bruce Massabee, der indtil fornylig stadig samlede data om de hævdede observationer, var undersøgelserne hæmmet af selve den ting, der gjorde dette „UFO-naut tilfælde" så interessant, nemlig familiens stærke ønske om at undgå al offentlig omtale – en holdning man ikke altid møder, når det drejer sig om tilfælde med UFO-nauter.

Det var en mørk, skyet nat som tre drenge

En af NICAP's tegnere, Fanny Phillips, har her skildret drengens møde på marken.

Den oprindelige observation blev ifølge rapporterne to nætter senere efterfulgt af endnu en mærkelig hændelse.

plus en tysk fårehund havde valgt til deres teltovernatning på en mark i nabolaget. To af drengene havde besluttet at undersøge, hvorfra lyden af et bilhorn i det fjerne kom, medens den tredje besluttede at blive tilbage sammen med sin hund.

Mens han gik over den store, åbne mark havde den tredje dreng en mærkelig følelse af, at et eller andet befandt sig bag ham. Han vendte sig om, men kunne ikke få øje på noget. Lidt senere vendte han sig atter og så en glødende „tingest" over en dam, der var på den åbne mark.

Objektet bevægede sig langsomt fra sin position over dammen hen mod drengen, stoppede og sænkede sig ned mod jorden ikke ret langt fra ham. Før objektet nåede jorden sænkede det, ifølge drengens forklaring, „ben" ned fra dets underside.

Efter landingen åbnedes en dør lige ud for ham, og en „mand" trådte ud. Ifølge vidnets beskrivelse var dette væsen „mægtig stort", havde lange arme og havde et blankt udseende. I den ene hånd bar det en „glødende kasse".

Efter at have set sig omkring begyndte væsenet at bevæge sig hen mod drengen, der på dette tidspunkt var krøbet sammen i det høje græs. Drengens hund knurrede ifølge beretningen ad væsenet og begyndte at nærme sig det. Væsenet drejede rundt på en „stiv, klodset måde" og gik tilbage til objektet. Døren til fartøjet blev atter lukket og ca. 10 min. senere lettede fartøjet.

Vidnet blev fundet få minutter senere af sine teltkammerater, stadig sammenkrøben i græsset, og øjensynlig stærk chokeret. Han fortalte sine venner om oplevelsen og de tog alle tre hurtigt tilbage til deres hjem.

To nætter senere fandt en anden observation sted i det samme område. Mens denne observation ikke involverede noget væsen, øgede det dog troværdigheden af det første tilfælde, ifølge undersøgerne, især på grund af det store antal vidner og fællestrækkene ved beskrivelserne af UFO'et.

To søstre til den dreng, der havde fortalt om „væsenet“, var på vej hjem fra aftenskole ad familiens lange, snoede indkørselsvej, da de blev opmærksomme på en summende lyd og røde lys, der øjensynligt kom oppefra, over deres bil. Næsten i samme øjeblik, ifølge NICAP's rapport om oplevelsen, gik bilens motor i stå og lys og bilradio gik ud. Pigerne fortalte, at de inde fra bilen kunne se et skiveformet, hvidt lysende objekt, der svævede ca. 15 meter over vejen, der var flankeret af træer. Efter ca. 5 min. forløb kunne pigerne atter få bilmotoren i gang og racede op ad de sidste meter indkørsel til hjemmet – alt imens objektet vedblev at følge dem.

Kaldt udenfor ved lyden af bilen, der kom farende op ad indkørslen, så to brødre „en gigantisk, tallerkenformet tingest“, der forfulgte deres søstres bil op gennem indkørslen. Objektet fulgte bilen helt op til huset, svævede over dette i nogle få minutter og svævede derefter væk og forsvandt i horisonten.

– og også fra Virginia rapporterer en undvegen fange

„Jeg skriver til Dem fra Southern Correctional Facility (=forvaringsanstalt) nær Lucasville i Ohio...“ begyndte et brev, som NICAP modtog.

Afsenderen, der var fængslet på grund af misligholdelse af en prøveløsladelse, skrev til NICAP for at fortælle om en UFO-oplevelse han havde haft under en flugt fra politiet i det nordlige Virginia i april 1971. Brevet var foranlediget af en radioudsendelse som den indsatte havde hørt i juli måned 1973, og hvor Stuart Nixon, lederen af NICAP, havde gengivet dele af observationen vedrørende „Virginia-kæmpen“.

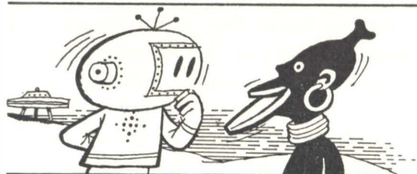
„Jeg var på flugt og var netop smuttet fra politiet... efter en længere jagt gennem skovene. Efter et stykke tids forløb... stoppede jeg og kiggede tilbage i den retning, hvorfra jeg var kommet, for at se, om der var nogen i hælene på mig. I det fjerne... 8–9 km eller endnu længere væk fik jeg øje på et lys, der glimtede på himlen. På det tidspunkt antog jeg, at det var politiets søgelys på skyerne. Da jeg ikke så nogen øjeblikkelig fare, slog jeg mig ned for at puste ud og planlægge mine næste skridt... I løbet af få sekunder fik jeg en følelse af at blive iagttaget... jeg så opad og i ca. 50–60 meters højde, direkte over mig, kunne jeg se en ubevægelig tingest, hvis form var rektangulær og ca. 6×2½ meter“.

„Det var bare et ubevægeligt, firkantet objekt uden særlige detaljer... Jeg så øjensynlig undersiden af objektet og på intet senere tidspunkt var jeg i stand til at se siderne eller oversiden. Jeg for forskrækket op, da jeg troede, at det måske var politiet... for at være på den sikre side stak jeg afsted i løb, idet jeg igen tænkte på, at det kunne være et slags sporingsapparat, som politiet anvendte. Jeg holdt et øje på objektet; det bevægede sig øjeblikkeligt ligesom jeg og holdt sig lige over mig... Jeg havde en bestemt følelse eller fornemmelse af, at nogen iagttog mig. Jeg løb vel alt i alt mere end 15 km i skovområder, marker og over små vandhuller. Til slut, da jeg overvejede at standse og hvile mig, syntes objektet at svulme op og på mindre end 2 sekunder var det forsvundet fuldstændigt – dets rute syntes at være lodret op. Men jeg opfattede det ikke, som om det steg opad, nærmere som om det skrumpede væk, mere en slags „falden sammen“ end en forsvinden.“

Brevskriveren slutter brevets fortællende del med: „Jeg behøver vel ikke fortælle, at jeg slap væk og fik politiet rystet af mig!“

Funderende over tilfældet og slutningen på sit brev, tilføjede brevskriveren: „Er det muligt, at hvem der end var inden i den (hvis der var nogen overhovedet) vidste, at jeg var på flugt, og derfor ikke ville afsløre min position? Hvad jeg mener er muligheden for en evt. telepatisk opfattelse af situationen. Endnu spekulerer jeg stadig over, hvad det var for et objekt, og hvorfor det hang over mig på den måde!“

UFO-Investigator, september 1973 /Fl.A.

RAPPORT HJØRNET

Vedr. Flemmings nærobservation ved Skårupøre

Omtalt i UFO-NYT nr. 5

I slutningen af den spændende rapport, vi bragte i sidste nummer af UFO-NYT, hvor en 16-årig ung mand var meget tæt på et landet UFO, fortalte undertegnede, at denne unge mand (Flemming Nielsen) var blevet syg efter hændelsen, og at han var blevet indlagt på sygehuset.

Der er sikkert mange læsere, som er interesseret i at høre nærmere, hvordan det går med Flemming efter hans observation og indlæggelse.

Jeg har telefonisk talt med Flemmings mor, der fortalte at Flemming var indlagt 12 dage og efter endt behandling nu er frisk og rask igen. – Lægerne var uenige om sygdommen. En læge mente, at det var gigtfeber, medens en anden betegnede det som en alvorlig halsbetændelse og behandlede sygdommen med penicillin. Hvad sygdommen end kan skyldes, så har lægerne i hvert fald været ret usikre, og vi kan altså ikke helt udelukke, at den har haft forbindelse med Flemmings nærobservation.

– – –

Noget andet og også meget interessant er, at Flemming og hans forældres åbenhed, i forbindelse med denne observation, har ført til, at andre folk der på egnen også har turdet fortælle, hvad de har set og oplevet af lignende art, men som de har holdt for sig selv, fordi de var bange for latterliggørelse. Dette er et bevis på, at vi endnu langt fra er nået til det punkt, hvor alle kan tale frit til alle om UFO-erne. Men vi er godt på vej, og nogle flere observationer af Flemmings slags skal nok sætte yderligere skub i tingene.

Jeg vil til slut appellere til UFO-NYTs læsere: UDBRED KENDSKABET TIL UFO-SAGEN – tal frit om UFO'erne!

Frank Lerbæk

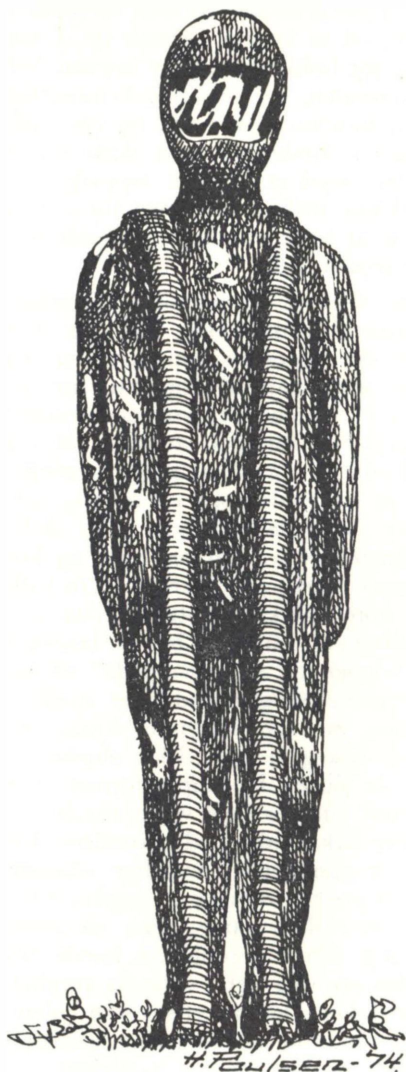
Et mærkeligt „tysk militærfly"

Juli eller august 1940. En mærkelig hændelse, som først nu er kommet frem, fandt sted ved Kongens Tisted, som ligger mellem Hobro og Løgstør.

En sommereftermiddag med klart vejr og solskin er en 15-årig dreng på vej fra Kongens Tisted i sydøstlig retning mod området ved Tisbjerg, som er et højdepunkt beliggende mellem engdrag og lynghede. Hans opgave var at øse vand op i nogle kreaturers drikketrug. Da han er nået ud på markvejen der går nord om Tisbjerg og er kommet til foden af højen, får han øje på tre personer som side om side kommer gående imod ham fra nordøst. Drengens beskrivelse af personerne er følgende: Alle tre er iklædt mørkegrønlige, skinnende (silkelignende) dragter, som sluttede tæt til kroppen. Dragterne går op over halsen og dækker en del af personernes hager. På hovedet har de tætsluttende hjælme i samme farve som dragterne, og hjælmene går ud-i-et med dragterne. Ansigterne er dækket af et gennemsigtigt materiale, som ligner glas. Foran på dragterne, fra skuldrene nedover krop og ben og sluttende på fødderne, ses to ca. 10 cm brede vulster som går ud-i-et. Tilsyneladende bærer de ikke sko. Knapper, lynlåse og lommer på dragterne ses ikke.

Personerne har normalt udseende og størrelsen svarer til folks gennemsnitshøjde. Gangen er ligeledes normal, og han bemærker, at personerne svinger let med armene, medens de går. Drengen undrede sig over at møde nogen her i dette øde område, og hans første indtryk af personerne er, at det må dreje sig om mekanikere. I ca. 30 meters afstand fra drengen drejer de tre personer pludselig af mod syd og forsvinder om bag højen. Drengen mener, at det var fordi de ikke ønskede at møde ham. Trods det, at drengen på det tidspunkt „havde hjertet siddende langt op i halsen", fik hans nysgerrighed ham til at skynde sig op på højens top og ser da, at den person der går på højre fløj og nu meget nær højens skrænt er kommet lidt bagefter, og at han er på vej over på venstre side af de to andre. De tre personer fortsætter side om side ned gennem lyngen mod et lavere areal, og drengen iagttager nu, at deres dragter er glatte på ryggen. Han får derefter øje på et rundt kuppelformet og blankt fartøj, som står landet i lyngen ca. 200 meter fra højen og bemærker, at Solen giver refleks i fartøjet. På fartøjets overflade er der ingen vinduer eller døre, ligesom der under det ikke kan ses landingsstel eller landingskugler. Fartøjets stør-

relse i meter har han intet sikkert indtryk af, men mener dog, at det må være på størrelse med et tysk militærfly.

Da hændelsen foregår under den tyske besættelse af Danmark, får drengen nu den ide, at personerne må være tyske militærflyvere. Da de tre personer når ned til fartøjet, står de et øjeblik stille foran dette og er så pludselig borte, hvilket undrer drengen noget, idet han havde ventet, at de ville gå ind ad en dør eller luge i fartøjet.

Efter nogle sekunders forløb begynder fartøjet at stige lodret og lydløst til vejrs, først langsomt, men efter 6–7 sekunders forløb skifter det retning mod sydøst samtidig med at det pludseligt øger hastigheden enormt, hvorefter det i løbet af få sekunder forsvinder skråt ud i himmelrummet.

Drengen beretter, at han under fartøjets accelleration hører en lyd, som når man bevæger en lang fiskestang hurtigt gennem luften (et „voldsomt hiv").

Drengen løber derefter så hurtigt han kan ned til stedet, hvorfra fartøjet er startet og bemærker, at lyngen, som her er ret høj, langsomt er ved at rette sig op efter at have været trykket ned. Trykmærker efter fartøjet eller afsvidning af vegetationen bemærkede han ikke.

På vejen hjem spekulerer drengen på, hvilket fartøj det mon kunne have været, for nok havde han flere gange ved Aalborg set tyske militærfly starte, men aldrig fly af denne type og endnu mindre med den enorme hastighed, og slet ikke noget som var uden motorstøj.

Da han nåede hjem, fortalte han sin mor om oplevelsen, men hun forsikrede ham om, at det var tyskere, han havde set, „og dem måtte han aldrig tale med". Derved fik oplevelsen et noget odiøst skær, og så talte han ikke mere om det.

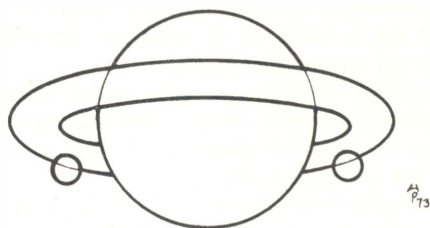
Først mange år senere kom han til at læse om UFO'er og fik derigennem interesse for emnet, hvilket bevirkede, at hans tanker gang på gang vendte tilbage til hændelsen i 1940.

I 1974 tog han endelig mod til sig og berettede om hændelsen til *X.P.*

– – –

10.-3.-1972. Kl. 18.30 observeres der fra Humlebækgade, København N., i vest-sydvest, 60 graders højde en skarp hvid plet på himlen. Observatøren antog det først for at være en stjerne, men da det begyndte at manøvrere, bl. a. flyve i zig-zag og i rundkreds, blev han straks mere interesseret. Objektets lys blev til tider meget svagt og forsvandt helt, for så at komme igen, nærmest som en eks-

plosion. Det skal her bemærkes, at objektet til tider forsvandt bag mørke skyer. Objektets hastighed anslås til ca. 50–60 km/timen. Kl. ca. 19.05 kommer der et mindre objekt til syne.

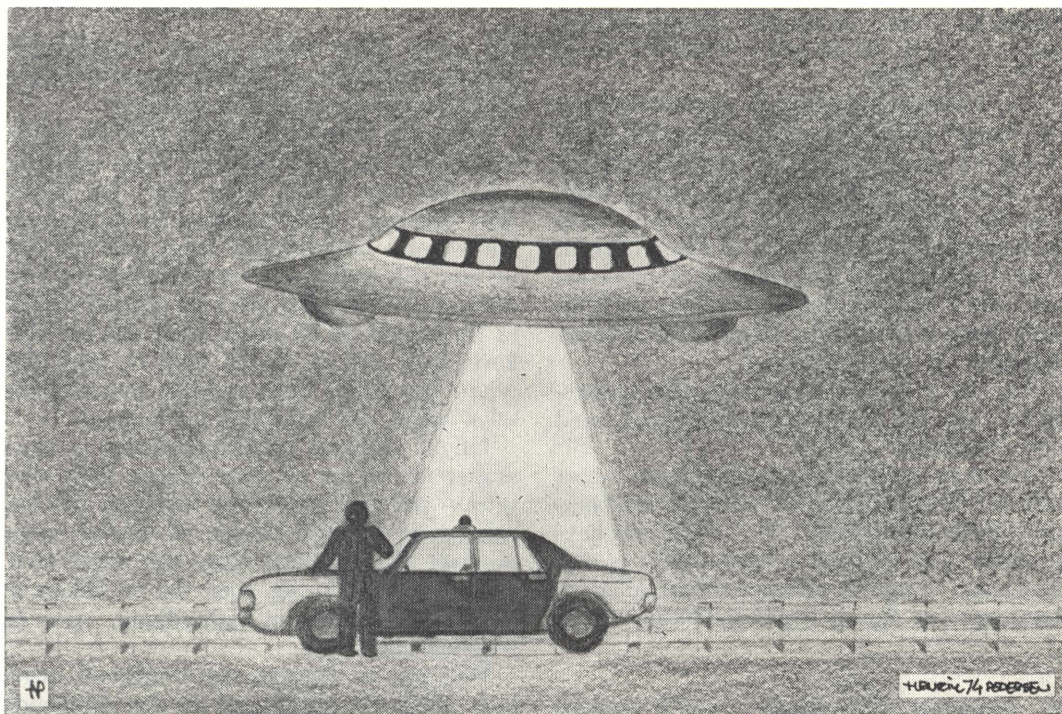
Dette beskrives som skarpt hvidtlysende, og udenom ses en hvid koronaring af mindre lysstyrke end selve objektet. På koronaringen er der til venstre et grønt lys og til højre et rødt lys. Dette objekt bevæger sig lodret mod jorden, men observationen er meget usikker med hensyn til hastigheden, men mener, at det må være omkring 250 km/timen. Observationen slutter kl. ca. 19.30. Vejret var på denne aften overskyet, diset, let vind og mørkt.

Til sammenligning kan vi henvise til en anden observation samme år den 20. august over Nogales i Arizona. (På grænsen mellem U.S.A. og Mexico) hvor der også er tale om et rundt objekt omgivet af en lysende ring. Se „UFO-NYT" nr. 5, 1973, side 172–175, hvor der findes en tegning af objektet. Tilsyneladende er der tale om samme type objekt.

Tirsdag den 14. august 1973 kl. ca. 22,50 kom politibetjent Evald Maarup kørende ad hovedvej A 10 i nordlig retning fra Haderslev mod Christiansfeld. Han beretter:

„Ved Skovbølling, ca. 6 km nord for Haderslev drejede jeg mod øst ad en kommunevej, der støder til amtslandevejen Haderslev–Hejlsminde–Kolding. Et par hundrede meter før denne vej, der går nord-syd, blev jeg opmærksom på et kraftigt lys inde over marken nord for vejen, jeg kørte på. Lyset kom fra luften og indfangede en flok kreaturer og et par heste, der styrtede forvildet om i lyskeglen. Lyset kom hurtigt over til vejen, hvor jeg var ved at bremse vognen op. I samme øjeblik, jeg holdt stille, blev vognen indfanget i lyskeglen, og hele mit tændingssystem „døde", motoren gik i stå, og lyset gik ud på vognen. Lyskeglen kom skråt fra nord, hvorefter objektet ligesom vippede 45° og holdt denne stilling skråt ned foran vognen, for igen at ligge vandret og derefter vippe 45° til modsat side.

Mens objektet var indenfor mit automatiske kameras rækkevidde, tog jeg 4 fotografier, der desværre kun viser en lysplet, – men man kan af fotografierne se, at objektet er kommet fra vognens venstre side skråt nedefter for igen at stige ud i højre side af billedet. Lyset var meget kraftigt, blåhvidt og varmede som en kraftig sol. Da objektet „vippede", så lyset kom skråt ind på vognen, sås tydeligt omridset og bunden af et stort objekt på omkring 15 m i diameter, 3 store halvkugler strittede ud af bunden. Efter at objektet havde bevæget sig foran vognen og igen „vippede" til modsat side, fejede lyskeglen ind over marken syd for vejen, men det begyndte straks efter at „trække lyskeglen op". Idet objektet „vippede", så jeg en lav kuppelformet overbygning med vinduer hele vejen rundt. Vinduerne var firkantede med afrundede hjørner som i et passagerfly. Samtlige vinduer var oplyst af noget i retning af dagslys. Objektet havde en stålgrå farve, men nærmest lidt fløjlsagtig. Efter at objektet havde trukket lyskeglen op, steg det i sydøstlig retning som en stor diskos. Det gav et sus som lyden af et kraftigt vindstød mellem træer, idet objektet forsvandt med en enorm hastighed.

Jeg må lige bemærke, at efter at have taget de 4 fotos, sprang jeg ud af vognen og stod ved venstre forskærm af vognen, hvorfra jeg så den sidste manøvre. Vejret var klart. Observationstid: ca. 5 minutter."

Maarup har tidligere haft en lignende op-

Skal De ud at rejse?

Hvis De i nær fremtid agter Dem til Bulgarien og eventuelt har mulighed for at besøge byen Varna ved Sortehavet, har jeg brug for Deres hjælp.

Dette gælder også, hvis De skal til Italien i nærheden af byen Siena mellem Firenze og Rom.

Kontakt venligst:

SUFOI's Efterforskningsafdeling
Ole Henningsen
Duegård, Volshave,
4920 Søllested.
Tlf. (03) 94 11 69.

PS. Jeg søger endvidere kontakt med „ekspert" i byzantisk kunst.

DET INDLAGTE GIROKORT's

talon er – med kvittering for indbetaling af kontingent for 1975, kr. 50,- – tillige Deres „adgangskort" til lukkede medlemsmøder.

Gem den derfor godt! Tak!

FLYTTER DE?

– så send SUFOI's ekspedition et par ord! En del medlemmer, som (helt korrekt) har meldt flytning til postvæsenet, har klaget over, at UFO-NYT ikke er „flyttet med". Derfor – for en sikkerheds skyld: skriv også direkte til ekspeditionen, **hvornår**, **hvorfra** og **hvortil** De flytter. Tak! Red.

levelse på samme tid og sted, nemlig den 13. august 1970, kl. 22.50. (Se UFO-NYT nr. 5, 1970, s. 211–213.)

Da tidsrummet mellem de to observationer ydermere er 3 år og 1 døgn er der ikke noget at sige til, at vidnet spørger sig selv, hvorfor?

Udover, at det ene døgn kan skyldes 1972, som var skudår, er det nok svært at give en forklaring på ligheden i de to observationer. Man kender til en del tilfælde, hvor andre har været ude for noget lignende, og hver gang spørger de sig selv, hvorfor? Men hvem kan eller tør svare på dette?

Bag dette hvorfor ligger der altid spørgsmålet, om der er en bestemt mening med disse hændelser.

Når man tager i betragtning, hvor meget røre der blev skabt i presse og radio om Maarups første observation i 1970, hvor familiens privatliv blev spoleret i lange tider, er der ikke noget at sige til, at han først nu lader beretningen om den ny hændelse komme frem.

– – –

13. september 1973: Kl. 20,01 ved Ringsbølle øst for Rødby, Lolland. To unge piger står og taler sammen, da der fra nordøst pludselig kommer et rundt, mørkt objekt glidende frem over nogle træer. Uden om objektet ses en blinkende krans. I begyndelsen af observationen er objektet lydløst, derefter lyd som fra et jetjagerfly. Ca. 5 sekunder efter denne lyd forsvinder objektet i sydvest, og der høres en voldsom eksplosion. Observatørerne bemærker, at objektet forsvandt ligesom et elektrisk lys, der slukkes. Efter observationen, som varer ca. 1 minut, ses en svagt lysende stribe på himlen. Objektets hastighed er anslået til 30 km/t og afstanden til det ca. 45–50 meter.

Vejrforhold: klart og mørkt.

– – –

8. april 1974: Kl. 21,42 observeres fra Randers i nordlig retning ca. 10–12 hvide, konstant lysende objekter i kileformation. Objekterne, hvis position angives som 45° over horisonten og 10° under Nordstjernen, bevæger sig fra vest mod øst. Vejret: stjerneklart. Observationstid: 4–5 sekunder.

– – –

22. april 1974: Observatøren befinder sig mellem Fjeldsted og Harndrup på Vestfyn. Vi lader observatøren selv berette:

„Mandag morgen, 22 april 1974 kl. 6, gik jeg ud for at se på naturen i den vildtrige egn. Det var smukt, klart vejr. Jeg havde gået omkring i godt en times tid og kom nu langs et ret højt levende hegn, som fra huset går stik østligt op over en bakke og ned mod et vandløb. Jeg gik i en afstand af 1–2 m fra hegnet på en mark, hvor der var sået korn, som var ca. 5 cm højt og stod lidt tyndt. Jeg havde klart modlys, men så ikke selve solen, der var skjult af hegnet.

Under sådanne omstændigheder – med skæret fra en lav sol over dugget korn eller græs – har jeg undertiden iagttaget det fænomen, at ens egen skygge på marken synes omgivet af en lysende aura, der følger med, når man bevæger sig, men det er sikkert et enkelt spørgsmål om lysbrydning, som en regnbue eller lign.

Det, jeg nu iagttog, var imidlertid noget helt andet. Da jeg så ned ad den skrånende mark langs hegnet, observerede jeg i en afstand af ca. 25 meter noget svagt lysende, der befandt sig omtrent i mandshøjde over jorden. Det tog sig ud som en halvt gennemsigtig skål eller skive med en diameter på 15–20 cm, der svævede over marken med små rolige bevægelser både vertikalt og horisontalt. Genstanden tegnede sig for mig som en slank ellipse, men opfattedes som noget cirkulært, der sås fra kanten, som f. eks. en lerdue i flugt. Min første indskydelse var at gå nærmere, men da jeg tænkte mig muligheden af et lysfænomen, der ville forsvinde, hvis jeg flyttede mig, blev jeg stående og så nu, at genstanden nærmede sig noget, idet bevægelsen af og til syntes at ske i små sæt. Samtidig blev omridset mindre skarpt, det var, som objektet lidt efter lidt opløstes, men så blev til to små lysende stave på størrelse med cigaretter. De bevarede samme indbyrdes afstand og stilling således:

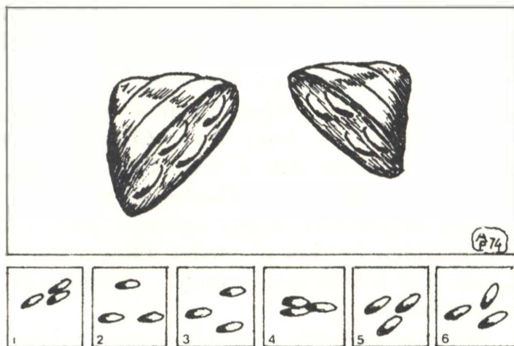
mens de nærmede sig og samtidig tabte højde. Tilsidst opfattedes de blandt markens strå i en afstand af 3–4 meter og forsvandt så. Jeg er vant til at færdes i naturen på alle tider af døgnet og plejer at kunne finde ud af de ting, jeg ser og hører, men dette lignede ikke noget, jeg tidligere har været ude for, og jeg kan ikke komme på nogen som helst forklaring."

– – –

28. april 1974: Stedet er Sørbymagle 7 km syd-øst for Slagelse. Observatøren beretter: „Kl. 22,10, da jeg slukkede lyset og skulle i seng, så jeg mellem grenene på et stort juletræ ca. 25 m væk et meget skarpt, hvidt lys, som stod stille. Efter at have set på det i ca. 20–30 sekunder gik jeg ned og telefonerede til en bekendt, men denne var desværre gået i seng. Da jeg kom tilbage, stod lyset stadig på samme sted, men efter eet minuts forløb skiftede lyset farve til blåligt. Lidt efter bevægede lyset sig langsomt mod øst, samtidig med at det blev mere gult. Inden det tilsidst forsvandt i horisonten, gik det over i rødt." Objektet blev først set i nord i ca. 25° højde og forsvandt i øst. Vejret: klart. Ingen lyd.

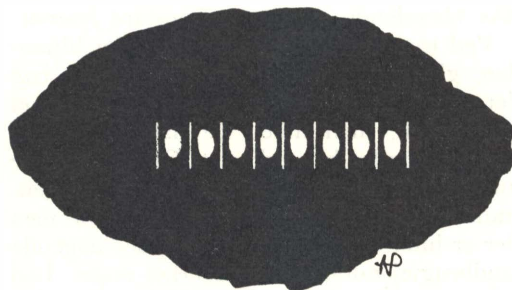
– – –

6. maj 1974: Observationssted: landevejen Randers–Hadsund. En herre og dame er i bil på vej mod Hadsund. Da de kl. 18,50 befinder sig ca. 2 km nord for Gjerlev, ser de i nordøstlig retning og i en afstand af mellem 100 og 400 meter fra landevejen to klokkeformede, gråblå objekter i ca. 200 fods højde. Objekterne bevæger sig ganske lidt og langsomt om hinanden, for det meste skråtstillede i forhold til jordoverfladen. Ca. 30 sekunder senere ser de, at der var tre objekter og at disse bevæger sig i formation. Objekterne ligger meget nær hinanden og en overgang ser det ud til, at de rører hinanden. Objekterne bevæger sig langsomt i lav højde i retning stik øst og forsvinder til sidst ud af synsfeltet. Lyd høres ikke. Observationstid: 5 minutter og 35 sekunder. Vejret var følgende: Vind: meget kraftig blæst med hårde stød. Ikke flyvevejr til langsom og lav flyvning: Sigt: Horisonten rundt fra pågældende sted ca. 3–4 km. Skydække: Himlen var i det pågældende område skyfri. Længere mod syd i ca. 6000 fods højde. Ingen dis.

– – –

10. maj 1974: Kl. 22,00 kommer en familie på tre personer kørende på landevejen mellem Solbjerg og Ø. Hurup (ca. 9 km nord-nordøst for Hadsund). I syd-sydøstlig retning, 30° over horisonten observerer de pludselig 7–8 stærkt lysende ildrøde objekter. Objekterne er stillestående og lyser konstant.

Observatørerne forklarer, at objekterne, som ligger i vandret plan, ligner „en brændende stald med 8 ruder". Afstanden til objekterne anslås til ca. 3 km. Efter at observatørerne har kørt rundt et sving og passeret nogle træer, er objektet forsvundet. Lyd hørtes ikke. Observationstid: 3 minutter.

– – –

23. maj 1974: Fra Vestergade i Nørresundby ses kl. 00,10 i sydvestlig retning et orangegult objekt komme til syne lavt ude over Limfjorden. Objektet, hvis bane er skåt opefter

mod højre, har ligesom en blafren (hale) bag sig. Objektets størrelse anslås til lidt mindre end måneskiven.

Afstanden til objektet anslås til mellem ½ og 1 km .

– – –

Slutningen af maj 1974: Kl. ca. 23,00 observeres der fra „Vænget" i Sorø i syd, 30° højde et 5-kronestort rundt objekt, som er rødt i midten (eller bunden) og med en stærk hvid korona, der synes at rotere.

Efter 3 minutters forløb forsvinder objektet bag træer.

– – –

17. juni 1974: I Vester Broby (8 km sydsydøst for Sorø er der fra kl. 20,15 til 20,25, altså medens det er lyst, fire personer, som gør en interessant iagttagelse. I nord-nordvest ser de i ca. 200 meters afstand en cirkelrund genstand, hvis størrelse beskrives som en ti-øre målt mellem tommel og pegefinger i udstrakt arm. Genstanden bevæger sig med en hastighed af 5 km/t langs jorden fra venstre mod højre. Selve genstanden har „en køn dybrød farve", og koronaen udenom er lysere rød. Lyset beskrives som stærkt, men ikke blændende, og det er konstant lysende.

Ved to udhuse, som ligger skråt for hinanden, går genstanden foran det ene og bag det andet. To af observatørerne går hen mod genstanden, men inden de når derhen, er den forsvundet bag udhuset. Observatørerne undersøger nu området for spor efter genstanden, som f. eks. afsveden vegetation, men der er intet at se. Ingen på den dér liggende landbrugsejendom har bemærket noget. Lyd fra genstanden hørtes ikke. Vejret klart og vindstille.

– – –

28. juni 1974: Fra kl. 21,50–22,00 ser tre personer i Dronningmølle (6 km øst for Gilleleje) i retning nord-nordøst, 70° højde, et dråbeformet objekt med spidsen nedad. Objektet, hvis farve beskrives som hvidt, men lidt over i det gullige, står først stille i 5 minutter, hvorefter det i nogle minutter bevæger sig langsomt mod øst, for til sidst at sætte hastigheden op og forsvinde i øst, 25° højde bag en sky, hvorfra der ses et skarpt glimt.

Omkring kl. 22,00 observerer to personer ved Horneby Fælled (5 km øst for Dronningmølle) i retning nord, ca. 20° højde, et stillestående gulligt objekt. Lyset beskrives som stærkt og konstant. Størrelsen bedømmes som 10–20 gange en stjerne, og iagttaget gennem kikkert bemærkes det, at der ikke er noget „skrog" eller lignende, men kun en lysende plet, hvis omrids er noget flosset. Efter 3–4 minutters forløb bevæger objektet sig mod øst i en svag stigende kurve og forsvinder pludselig i en sky i retning nordøst, 45° højde. Da genstanden bevæger sig mod øst, iagttages en lille grøn lanterne i samme afstand fra genstanden som dens udstrækning. (Sammenlign med observationen 24. februar 1974 i UFO-NYT nr. 4, 1974, side 132). På intet af de to observationssteder høres der nogen lyd fra objektet.

Vejrforhold: letskyet, vindstille og tusmørke. *X.P.*

– – –

13. juli 1974: Stedet for denne hændelse er hovedvej A 9 over Tåsinge, 200 meter syd for præstegården i Bregninge, og kl. er 22,30.

Vor rapportør fra Tåsinge beretter:

„Observatøren kom kørende på knallert ad A 9 mod Bregninge, fart ca. 35 km/t. Vejret næsten vindstille, tørt og klart, overskyet og ingen stjerner. Pludselig blev knallerten påvirket af en ukendt kraft, der tvang den ud på midten af vejbanen. Der mærkedes en konstant kraftpåvirkning, og for at ophæve denne, hældede observatøren knallerten bort derfra som imod en sidevind. Samtidig med denne kraftpåvirkning mærkedes en isnende kulde, anslået til omkring frysepunktet, og observatøren blev meget bange. Efter ca. 1 sekund sås pludselig et klart oplyst felt ca. 10 meter i diameter i kanten af marken vest for vejen (samme side som kraftpåvirkningen kom fra). Observatøren så op, men kunne ikke se, hvor lyset kom fra. Efter ca. 5 sekunder slukkedes lyset, og kulde- og kraftpåvirkningen ophørte. Der var ingen anden færdsel på stedet. Observatøren havde ved hjemkomsten endnu kraftig hjertebanken."

Det skal bemærkes, at observatøren kører

i retning mod nord. Vindretningen er fra vest, dvs. at han *bliver presset ind mod vindretningen og ind mod det mystiske lys.*

Den her beskrevne hændelse finder sted 6 dage senere end observationen 10 km nordøst for Svendborg (den 7. juli 1974) og som er refereret i „UFO-NYT" nr. 5, 1974, side 156–159. Afstanden mellem de to observationssteder er i luftlinie 12 km.

B.B./X.P.

– – –

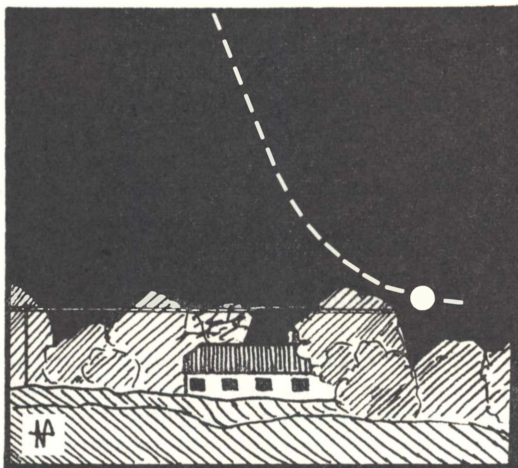
19.-7.-1974: Fra kl. 23.23 til 23.33, observation fra St. Havelse strand, 7 km nord for Frederikssund. To personer ser i syd-østlig retning, 30 graders højde, et to-kronestort, stærkt lysende, gulligt objekt, der beskrives som: „en guldsmed set fra oven", dvs. at kroppen, lidt langstrakt i det lodrette plan, sås tydeligt lysende, medens „halen", der blev bredere nedefter, var mere gennemsigtig. Denne „hale" eller lysstråle er skarpt afskåret for neden og når ikke jorden. På begge sider af objektet anedes noget, der kunne ligne vinger. Lyd fra objektet kunne ikke høres. Vejret: klart.

I tilslutning til denne rapport kan det oplyses, at der kl. 22.40, altså ca. 1 time tidligere på aftenen, er tre personer som fra øen Hven i Øresund i 30 sekunder iagttager et stærkt gulligt, lysende objekt, som i ca. 1,5 km afstand bevæger sig lavt på den nordlige himmel. Objektet, hvis kurs er fra øst mod vest, foretager under flugten bratte højdeændringer. Retningen passer mod området ved St. Havelse strand.

– – –

23.–7.–1974: Observation ved Gl. Agersted, som ligger ca. 7 km nordøst for Dronninglund. En dame er kl. 02,30 oppe for at die sit barn, da hun gennem vinduet får øje på et månestort objekt lavt over horisonten i nordlig retning. Objektet er blændende hvidt („som at se på Solen").

Pludselig begynder genstanden at mindske lysstyrken og samtidig bevæge sig mod venstre synsfelt. Derefter ændrer det kurs og forsvinder med stor hastighed opefter. Observatøren antager at afstanden til objektet

var ca. 500 meter. Hele observationen varer kun 5–6 sekunder. Vejrforhold: letskyet, let vind fra vest og tusmørke. Månen ikke synlig. Lyd hørtes ikke.

– – –

Samme dag observationer kl. 18.11 ved Melby i Nordsjælland og kl. 22.00 ved Jyllinge nord for Roskilde. Disse rapporter er endnu ikke færdigbehandlet og vil først blive bragt senere.

– – –

1.-8.-1974: Kl. 22.30 er der tre observationer, hvor det åbenbart drejer sig om samme objekt.

I. Tre personer er i bil på vej fra Helsingør til København ad motorvejen. Lidt nord for Hørsholm får de i syd øje på „et flyvende lys" som bevæger sig mod nord. Lyset er trapezformet og har en konstant stærk, gullig farve. Lyset passerer bilen i ca. 200 meters afstand og forsvinder bag dem i disen. I begyndelsen af observationen dukker der fra sydvest et lille stjerneagtigt objekt op, og det ser for observatørerne ud, som om dette objekt overhaler det flyvende lys. Observationstid: ½ minut.

II. Samtidig er der tre personer på Esromvej i Helsingør, som observerer et orangegult objekt med gullig hale. Objektet bevæger sig fra syd mod nord. Objektet beskrives som „nærmest cigarformet", havde et kraftigt

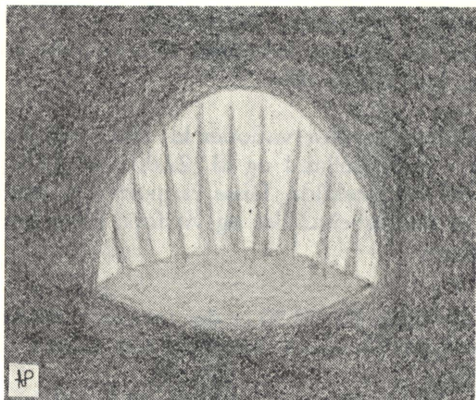
fremadrettet lys, – uoplyst midterparti og en svagere oplyst hale. Observationstid: 3 minutter.

III. Fra et punkt i Helsingør, der ligger knapt 1 km længere østpå ser to personer samtidig et stærktlysende gulligt objekt med kurs fra vest mod nord. Observationstid: 1 minut.

Ingen af observatørerne konstaterede nogen lyd fra objektet. Vejrforhold i området: letskyet, vindstille og mørkt.

– – –

Kl. 23.40: Observationssted Vejle. 4 personer observerer et fra syd kommende gulligt objekt, konstant lysende. Objektets form beskrives som diskosformet med en korona af opadrettede stråler.

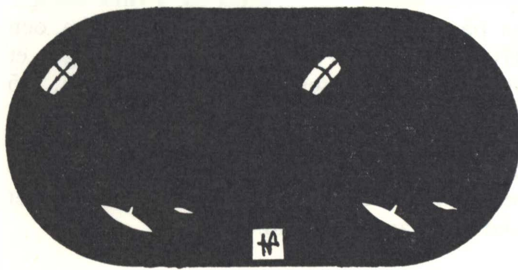
Størrelsen: to-kronestort, målt i udstrakt arm. Ret over observatørerne foretager objektet et drej på 90 grader og begynder derefter en stigning mod øst – for til sidst at forsvinde i horisonten. Lyd høres ikke. Observationstid: 6–8 minutter. Vejret i området: letskyet, vindstille og mørkt.

– – –

15.-8.-1974: I Jyllinge, 13 km nord for Roskilde, observeres kl. 21.10 i 30 graders højde et fra sydvest kommende konstant lysende gult objekt. Da det når i zenith er der pludselig 2 objekter, eet kraftigt lysende og lige bagved et svagere. På vej ud af observatørens synsfelt er der pludselig 3 objekter, nu alle lige kraftigt lysende og i samme horisontale plan. Objekterne iagttages gennem kikkert 10x50. Efter 3 minutters forløb forsvinder objekterne bag træer i nordøstlig retning, 30 graders højde. Lyd hørtes ikke. Vejret: klart, vindstille og mørkt. Temperatur: plus 16 grader.

– – –

Samme aften, 26 km i øst-nordøstlig retning fra Jyllinge kl. 21.35. En ung mand er ude for at gå aftentur på Dyrehavegårdsvej ved Fortunen (ca. 2 km vest for Kongens Lyngby). Da han ser op mod den vestlige himmel, får han i ca. 55 graders højde øje på et blændende hvidt lys, som med ca. 30 km/t. bevæger sig mod øst, hvor det efter at have været synligt i ca. 30 sekunder forsvinder bag træerne. Han går derefter lidt længere mod vest, således at han kan se ind over træerne og opdager da, at lyset var standset inde over Dyrehaven i en afstand af 5–700 meter. Han skynder sig derefter til sin bopæl, som ligger godt 500 meter længere nordpå, får fat i sin kikkert (10x50) og tager genstanden i øjesyn. Han kan nu se, at det drejer sig om et diskosformet objekt.

Mener at der var eet mere, men er ikke helt sikker. Anslår objektets størrelse med nogen usikkerhed til 10–15 meter. Da kl. er 21.55 forsvinder objektet i østlig retning ind over Dyrehaven. Lyd høres ikke. Observatøren forklarer, at han under observationen følte sig meget urolig og havde kuldegysninger. Vejrforhold: Klart, vindstille og mørkt.

– – –

18.-8.-1974: Fra Helsingør observerer to personer kl. 22.00 i nordøst ca. 40 graders højde

et rundt objekt, hvis farve angives som gul, rød og hvid. Uden om objektet ses en gulrød korona, som under observationen varierer i farven.

Det bemærkelsesværdige er, at objektet fløj i zig-zag, skiftevis op og ned, og til tider til siden. Efter ca. 15 minutters forløb forsvinder objektet i nordøst, ca. 50 graders højde.

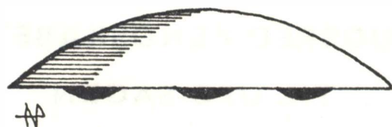
– – –

21.-8.-1974: En mand som opholder sig på Veddelev Strand ved Roskilde Fjord (ca. 4 km nord for Roskilde) ser kl. 21.05 et fra syd kommende stærkt lysende objekt, hvis farve er skiftevis hvid og rød med skiftende lysstyrke. Uden om objektet ses en korona i samme farve. Objektet fløj ganske langsomt, ca. 80–100 km/t. hen over Roskilde (måske længere tilbage i landskabet), forbi Sct. Hans, videre over Boserup Skov, Kattinge Vig, og da det når hen over Bognæs skoven ret vest for Veddelev, daler det ned mellem træerne, som kunne ses som silhouet. Observationstid ca. 10 minutter. Vejrforhold: overskyet, vindstille og mørkt.

„Roskilde Tidende" meddeler, at politiet, som blev alarmeret, kørte ud til Bognæs, men hverken patruljen eller skovløberen kunne opklare mysteriet.

– – –

Omkring 1.-9.-1974: Kl. 20.54 hører en mand, der opholder sig i sin have i nærheden af Holbækvejen vest for Roskilde en mærkelig lyd, noget i retning af når man svinger et sjippetov meget hurtigt. Da han ser op, får han i øst, ca. 40 graders højde øje på et tallerkenformet orange objekt med tre halvkugler under den flade bund. Objektets hastighed opgives til mellem 500 og

600 km/t., størrelsen til 3–4 meter og afstanden fra observatøren, da det passerer, ca. 2–300 meter. Objektet forsvinder i retning vest, ca. 20 graders højde. Observationstid: 40 sekunder. Observatøren telefonerede næste dag til Roskilde Lufthavn i Tune og fik der at vide, at man på det pågældende tidspunkt ikke havde haft noget fly i luften over Roskilde. Så forsøgte han at spørge Kastrup Lufthavn og får dér at vide, at det var landet kl. ca. 22.00. Ja, hvad skal man nu tro? Noget kunne tyde på, at der det ene eller andet sted foreligger en misforståelse.

– – –

8.-9.-1974: Fra kl. 20.30 til ca. 23.45 er der UFO-alarm over Midt- og Nordjylland. Første melding kommer fra Viby J., hvor der kl. 20.11 observeres et kraftigt lysende hvidt objekt. Objektet ses i retning af Samsø, og dets kurs er fra sydøst til nordvest. Observationstid: 20–25 sek.

Næste melding kommer kl. 20.35 fra Randers, hvor der fra Skovbakken observeres 2 hvide objekter i retning af stjernebilledet Lyren. Disse 2 objekter bevæger sig i 3 minutter meget langsomt omkring hinanden, hvorefter de langsomt slukkes.

Kl. 21,47 indløber melding fra Stenvad på Djursland, hvor der kl. 21.45 observeres et objekt kommende fra syd mod nord. Objektets hastighed er meget stor, og det lyser med meget hurtige rød-violette blink. Observationstid: ca. 10 sekunder.

Kl. 21.55 er der igen melding fra Stenvad: En rød-violet kugle kommende fra øst drejer i hesteskoformet bane mod sydvest. Observationstid: 5 sekunder.

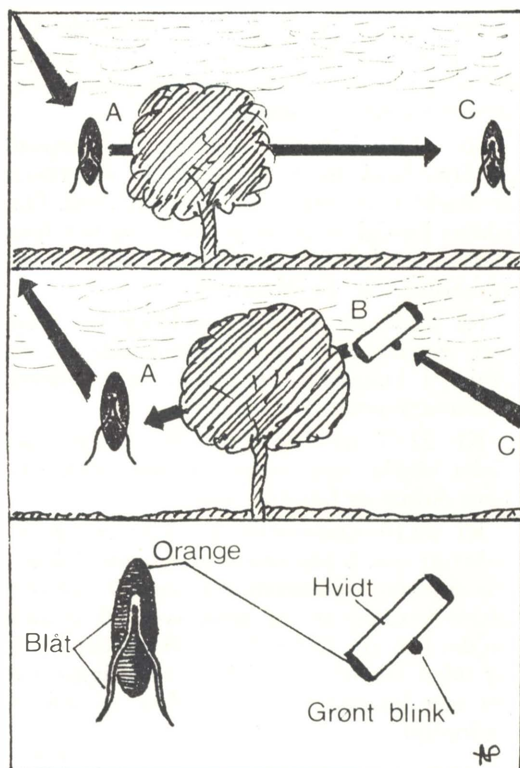
Kl. 21.57 melding fra Viby J.: Et rødviolet objekt med meget hurtige blink passerer Århus og har kurs mod vest.

Kl. 22.10: observation fra Tilst ved Mundelstrup (ca. 8 km vest-nordvest for Århus): To objekter kommende fra nord, 75 graders højde bevægende sig mod syd, 30 graders højde. Det ene har rødt lys, det andet hvidt, og uden om begge objekter, som ligger meget nær hinanden, ses et diffust lys. Observationstid: 2 minutter.

X.P.

23.-9.-1974: Kl. 21.05. Stedet er Parcelvej i Virum. Iagttageren, en dame, står i sit køkken og ser ud ad vinduet i nordøstlig retning og undres over en meget stor „stjerne" på aftenhimlen. Pludselig kommer objektet hastigt nærmere, til position A (øverste tegning), hvor det står en tid. Derefter bevæger det sig langsomt vandret mod syd til position C. Iagttageren må løbe ud i sin have for at kunne se objektet. Det står stille her, og det opdages nu, at der nedenunder det store objekt står et andet, mindre, orangelysende objekt. Det store objekt vender nu tilbage igen og kommer meget tæt på et stort træ i iagttagerens have, men ændrer nu udseende. (Mellemste tegning fig. B). Det står stille og ser ud omtrent som vist på tegningen. En svag brummelyd høres. Iagttageren koncentrerer hele sin opmærksomhed om dette objekt. Det går nu videre mod position A, hvor det igen står stille og nu igen ser ud som fig A. Kort tid efter forsvinder det hastigt ud i rummet, omtrent hvorfra det kom. Iagttageren mener at se det mindste objekt fare efter det første, men kan ikke give nærmere detaljer om det lille objekt, da hun valgte at koncentrere sin opmærksomhed om det store. Under observationen passerede objekterne bag træer ca. 150 meter borte, men kom nærmere og stod bag et træ ca. 15 meter væk. Herfra og til det flyver væk, passerer det foran træerne i iagttagerens have. Med hensyn til objektets størrelse er iagttageren noget usikker, men mener, at det målt mellem tommel og pegefinger i udstrakt arm må have været ca. 7–8 cm set på nært hold. Objektets farver er anført på nederste tegning. Lysstyrken beskrives som konstant og stærk. Hele observationen varer ca. 6 minutter. Vejrforhold: letskyet, vindstille og mørkt.

S.D.L./X.P.

– – –

26.-9.-1974: Kl. ca. 22.00 var der en hændelse ved Tingbakken, 1 km vest for Esrum, hvor en bil rammes af en lysstråle og derefter går i stå, lysene slukkes, og radioen „dør". En omtale af hændelsen i Frederiksborg Amts Avis bevirkede, at vi i dagene derefter fik 109 skriftlige eller telefoniske henvendelser fra folk, som havde observeret „noget".

Da en grundig undersøgelse af sagen vil tage mindst en måned, kan vi først bringe en nærmere redegørelse for hændelsen i „UFO-NYT" nr. 1, 1975.

X.P.

UDBRED KENDSKABET TIL UFO-SAGEN

SCANDI-*hjørnet*

ved Finn Nielsen

Under denne rubrik bringer vi nyt og gammelt fra vore skandinaviske nabolande. Foruden rapporter vil vi med mellemrum bringe nyt om UFO-forskningen i disse lande.

SVERIGE:

„Vielsesringe“ over Hässelby

Vidnerne til nedenstående hændelse var Gideon Johansson og hustru, Gunnar Nykvist og hustru samt deres 4-årige datter Gunilla. Den 10. juli 1957 omkring kl. 21.10 befandt de sig i nærheden af Hässelby kirke i Mariannelund.

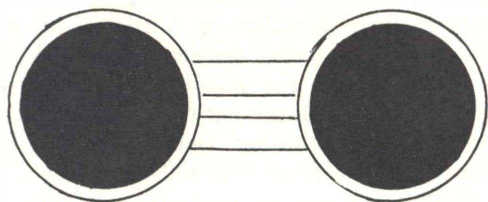
Gunilla var den første, der opdagede det mystiske objekt i en sky. „Det så ud som to vielsesringe fastgjort til hinanden. Farven var gul.“ Objektet sænkede sig vertikalt ned mod den lille gruppe, hvorved dets størrelse øgedes. Det var nu blevet blåt, medens de to kugler var sorte inden i. Den gule farve som objektet først havde, skyldtes formentlig refleks af den nedgående sol.

Efter ca. 8 minutter var objektet nået ned i en højde af omkring 800 meter. Afstanden til genstanden var ca. 1 km. Det standsede pludseligt op, men fløj kort efter med stor hastighed mod vest.

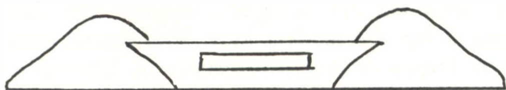
Johansson deltog aktivt i luftforsvaret under krigen, hvorfor han havde nogen erfaring i at bedømme højde og afstand. Han skønnede objektets størrelse til ca. 50 meter.

Følgende dag kunne han læse i aviserne, at et lignende objekt var set på omtrent samme tid i Aneby, Göteborg, Danmark og Nordsøen.

Kilde: UFO Information, Motala.

Objektet, da det blev set på lang afstand.

Objektet set på nærmere hold fra siden.

Hund registrerer UFO

Følgende beretning er fortalt til en ven i Göteborg: Oplevelsen fandt sted for ca. 1½ år siden i de store øde skove mellem Dalsland og Värmland i Sverige. – En svensk familie bestående af et ægtepar, en søn på 16 år, svigerfar og svigermor samt en boxerhund.

De parkerede ved en sø for at drikke kaffe, som de havde med, men pludselig begyndte hunden at opføre sig mærkeligt. Den peb og løb rundt om bilen og rundt om benene på familien, og de kunne ikke forstå, hvad der var i vejen med den. Med ét hørte de en underlig snurrende lyd ligesom fra en el-motor. Op fra en græsmark bag en granskov kom et stort flyvende apparat – ca. 30–40 meter i diameter og forsvandt ind i skyerne. Hunden blev helt tosset, og den ville ind i bilen. Familien stod som forstenet og kiggede, og ingen tænkte på kameraet, som de havde med på turen. Da den første overraskelse havde lagt sig, samlede de sig sammen og kørte et andet sted hen for at drikke den forsinkede kaffe.

Familien holdt oplevelsen for sig selv af frygt for at blive til grin, hvis de havde fortalt oplevelsen til nogen.

Sønnen til den omtalte familie har fortalt oplevelsen til en ven, og denne tror i alt fald ikke, at den unge mand lyver, da han er yderst dygtig og intelligent.

Et halvt år efter oplevelsen døde sviger-

moderen, og datteren satte dette i forbindelse med omtalte oplevelse, men om der har været baggrund for dette, ved man selvfølgelig ikke.

Observation fra 1925

Erik Bjöör fra Blecket beretter nedenstående, som han oplevede, da han var 16 år gammel. Skønt det er så længe siden, har begivenheden sat sig fast i hans sind:

„Det var vinteren 1925, jeg kan ikke huske nøjagtig hvilken måned, men der var meget sne. Det var klart og vindstille, da jeg en aften gik hen for at hilse på en familie i byen. Da jeg kom op på deres veranda, kikkede jeg vestud mod Siljan. Jeg fik da øje på et objekt, der var større end aftenstjernen, og som skiftede farve mellem stærk gul og rød. Genstanden var ud over Hedsåsbjerget.

Lyset blev kraftigere og svagere hele tiden, hvilket gjorde, at jeg fik øje på det. Det stod stille og jeg kiggede nærmere på det. Medens jeg kiggede på det, sank det lige ned og forsvandt bag bjerget.

Jeg løb nu ind til familien og fortalte, hvad jeg havde set, hvorefter vi alle gik ud. Medens vi stod udenfor og talte sammen, kom genstanden til syne igen. Den steg lige op og standsede tilsyneladende på samme sted, hvor den havde stået, inden den gik ned bag bjerget. Vi stod så og kiggede på den, hvor længe er svært at sige. Den begyndte så at bevæge sig mod syd samtidig med, at den steg højere op på himlen. Da den havde bevæget sig sydpå, standsede den over et bjerg der hedder Råbjerget. Størrelsen var nu som en almindelig stjernes. Pludselig begyndte den at dale igen. Den dalede langsomt og voksede samtidig i størrelse og under dette kom den nærmere mod os. Den nærmede sig den sydlige del af byen, idet den stadig dalede nedad mod jorden. Min kammerat og jeg gik da mod det sted, hvor den tilsyneladende ville lande. Vi var meget bange, men samtidig meget nysgerrige, hvorfor vi nærmest løb de 500 meter til byens udkant.

Objektet lå på sneen i en lille sænkning 100–150 meter fra vejen, hvor vi stod. Vi var blevet endnu mere bange og turde ikke nærme os genstanden. Da den lå i en sænkning i terrænet og der var meget sne, kunne vi ikke se den. Derimod kunne vi se et blåhvidt meget stærkt lysskin. Lyset aftog i styrke og forsvandt helt, og det blev mørkt. Så kom lyset tilbage igen med samme styrke, hvorefter det igen blev svagere og forsvandt. Dette skete flere gange. Efter et stykke tid, så vi det løfte sig lige op. Det var nu et intensivt lysende, gulhvidt lys, der blændede os, så vi ikke kunne se nogle detaljer. Det steg og satte kurs mod bjerget. Farten var som en helikopters. Henne ved bjerget standsede det atter på samme sted. Vi gik så hen til de andre igen.

Stående på gårdspladsen, så vi objektet foretage samme tur igen. Da det denne gang kom tilbage til bjerget, dalede det ned til jorden og slukkede foran bjerget. På dette sted fandtes ingen bebyggelse, men i 1800-tallet gravede man mineral på dette sted. Efter at have set det slukke, så vi det ikke mere. Da jeg gik hjem, var jeg så bange, at mine ben knap kunne bære mig.

Kilde: UFO Information, Motala

Igen et biltilfælde

Ægteparret Eklund var den 31. oktober 1973 kl. 21.00 på vej mod Älvsbyn i bil ad vej 97. Det var fint og stjerneklart vejr. Da de kørte mellem Bredåker og Vittjärvi, så fru Eklund en „underlig" lysplet på stjernehimlen. Hun gjorde sin mand opmærksom på „pletten", der befandt sig i sydvest, til højre for deres kørselsretning. Den befandt sig da i en anslået højde af 300–450 meter.

Pludselig begyndte lyspletten at bevæge sig. Den ligesom cirklede i en oval bane fra højre mod venstre. Den lavede snævre sving, og netop da den svingede, vippede den ligesom et fly, der ændrer kurs. Ved denne manøvre kunne de se konturerne, som lignede en op-og-nedvendt tallerken. Bag genstanden så de samtidig en hale, som de troede var en

slags udstødningsgas. Halen var lige så bred som genstandens diameter, men spidsede til. Dens længde var som genstandens diameter. Halen havde et trekantet udseende.

Eklund satte hastigheden ned til ca. 20 km/t for bedre at se den. Under observationen standsede genstanden op et par gange, men satte sig atter i bevægelse igen, hvorefter den atter begyndte at cirkle rundt.

I vejkrydset mod Boden Södra standsede de bilen, og Eklund rullede sidevinduet ned for bedre at kunne se. Genstanden standsede igen op og begyndte at dale ned mod dem, men svingede pludselig og forsvandt bag nogle træer. Der kunne ikke høres nogen lyd fra genstanden. Der var heller ingen lugt.

Da genstanden var forsvundet, fortsatte de mod Älvsbyn, men de havde dog ikke kørt mere end et par hundrede meter, før genstanden igen dukkede op, denne gang på deres venstre side. De kørte nu i den modsatte retning af, hvad de havde kørt før. Genstanden fulgte efter dem i cirklende bevægelser et par minutter, hvorefter den forsvandt.

Eklund mente, at genstanden var ca. 20 meter – eller 1½ gange månens størrelse.

Kilde: GICOFF information, Sverige.

NORGE:

Uhyggeligt møde med UFO

Bottolfsen var i bil på vej fra Fagernes mod Tromsø. Det var mørkt, stjerneklart med frost. På vejen lå en del sne og is. Da han var godt kendt, kørte han med god hastighed.

Da han havde passeret Hov og Nyskog og havde passeret stigningen ved Ullfsfjorden, kom han til en øde strækning. Lige før han kørte ind i en svag kurve, opdagede han et kraftigt lys, som fejede over trætoppene. „Det må være en stor bus eller tankvogn", tænkte han, „men den må have et meget kraftigt halogenlys." Da han var ude af kurven, kom lyset lige mod ham. Det var som et hav af lys, blankt i midten og rødt langs kanten. I løbet af sekunder registrerede han, at det var en oval genstand – en fladtrykt ellipse. Genstanden kom langs vejen med en anslået hastighed af 200–300 km/t. Det virkede, som den kom lige imod ham. Han var sikker på, at den ville ramme frontruden eller rive taget af bilen. Automatisk bremser han og lukker øjnene, og føler i det samme en mærkelig varmestråling. Han hører også en svag summende lyd som fra en sværm af bier eller insekter. Han var da lamslået, næsten som blodet var frosset til is. Han åbner langsomt øjnene og ser, at bilen er standset på tværs af vejen. Der er helt mørkt omkring ham. Lyskontakten er slået til, men der er ingen strøm. Han slog da tændingen og lyskontakten fra. Han var bange. Han sad i en „død" bil i et øde område. Pludselig rejste hans nakkehår sig, idet han ud af højre øjenkrog så en mørkerød genstand næsten på siden af sig. Det var den samme genstand, som var ved at ramme bilen. Hurtigt lukker han alle vinduer, låser dørene og kontrollerer, at sikkerhedsselen sidder hvor den skal. „Skal de have mig ud af bilen, skal de få besvær," tænkte han.

Da så han genstanden tydeligere. Han blev overbevist – det måtte være et UFO, der var standset over trætoppene i ca. 20 meters højde. Han anslår dets størrelse til 10 meter. Det stod stille i luften kun ca. 70 meter fra vognen. Det stod på skrå og mindede om en suppetallerken. Genstanden var mørkerød, og der var ingen lyd at høre fra den. Han så på den i 4–5 minutter, måske lidt mere. Pludselig forsvandt den lige op i luften med voldsom acceleration. Farven skiftede da fra mørkerødt til hvidt. Han så den blive en lille prik på himlen, hvorefter den forsvandt helt.

Han ville væk fra stedet. Han slog tændingen til og motoren startede igen, måske lidt mere trægt end den plejede. Han kørte til Fagernes, hvor han standsede og tændte sig en smøg. Han slog bilradioen til og hørte vejrmeldingen. Kl. var da prc. 17,00, medens uret i instrumentbrættet kun var 16,55. Det måtte være gået i stå i 5 minutter. Hans armbåndsur har også været gået i stå, men dette har kun stået i 3½ minut.

Kilde: Norsk Ufo Forum – rapport nyt.

Litt mer om Hallingdal-UFO'et

Efter at jeg hadde skrevet min artikel om Hallingdal-UFO'et mottok jeg den 20. juni en rapport fra samme hendelsen (gjennom Aasheim) fra journalist Terje Olsen, „Nordlys".

Observasjonsted: Ved Skumsjøen (Gjøvik) og med fly (forfølgelse). Det var lyst og klart vær, og en svak nordøstlig vind på bakkenivå. Objekt: Ett, – blendende hvitt. Det stod stille – beveget seg med stor hastighet og foretok kursendring øst–vest.

Hastigheten beregnes anslagsvis til 160 km/t. Størrelsen var som et nålehode i utstrakt arm.

Terje Olsen forteller: – Vi fikk oppringing til avisen om objektet, som ble observert fra kl. 16,30. Vi tok da ut til Osbakken ved Skumsjøen kl. 18,30. Objektet stod da stille. Vi gikk opp med fly (Cessna) og hadde en marsjfart på 160 km/t, og steg 900' pr. min. Objektet stakk av i vestlig retning og det kan synes som om det hele tiden holdt samme avstand fra vårt fly.

Vi snudde rett over Sør-Aurdal ca. kl. 19,10, på det tidspunkt da et objekt ble fotograferet fra Nesbyen. Jeg mener på grunn av Nesbyens beliggenhet og objektets antagelige høyde, at det her er ett og samme objekt det dreier seg om. Det kan ikke ha vært objektet fra Tronfjell (tidspunktet). Vi fikk høre på bakken at objektet antok rødlig farve efter at vi snudde og gav opp jakten (som varte i 25 minutter).

Det opplyses videre at objektet var metallisk reflekterende og at det flyktet med stor hastighet, efter at det i en tid holdt samme fart som flyet.

Det ble også tatt noen sort-hvitt fotos. Men ifølge Aasheim, er negativene på en eller annen måte kommet på avveier!

Objektet ble også betraktet gjennom kikkert, men på grunn av den store avstanden, har ikke observatøren lavet noen skisse.

Det nevnes at en jetjager fløy langs Mjøsa, retning Lillehammer, og at objektet fulgte den faste airway mellom Trondheim og Oslo.

Som vitner oppgis: Olav Gamme, Eina. Trond Stenberg, Oslo Bymuseum, og Johannes Lindstad, Breiskallen ved Gjøvik.

Rapporten undertegnet 17.6. – 74.

Før denne rapporten kom inn til sentralen, fikk vi en forespørsel fra SUFOI's leder Erling Jensen. – Det gjalt et „NOTAM" nr. 27., fra Det Norske Luftfartsdirektorat, hvor det fremgikk at fra Andøya Rakettskytefelt ville det i tidsrommet februar–marts, bli sendt opp ballonger i vitenskapelig øyemed. Og det var da spørgsmål om vi ville undersøke om objek-

2 af Sverre Guldbrandsens billeder – nr. 2 og 7 – fra observationen den 13. marts.

tet over Hallingdal kunne ha noen tilknytning til dette.

Undertegnede ba da Stenødegård og Aasheim prøve å få oppklart dette. Stenødegård fikk gjennom sine forbindelser nordpå, adressen til Andøya, og sendte en forespørgsel om saken. Vi gjengir her brevet fra NTNF, i sin helhet.

NORGES TEKNISK-NATURVITENSKAPELIGE FORSKNINGSRÅD (NTNF)

Norsk UFO Center, Postboks 2119,
7001 Trondheim

Andenes, 14. juni 1974.

Ad. Uidentifisert, flygende Gjenstand observert og fotografert over Nesbyen i Hallingdal den 13. mars 1974.

Ref. Deres brev av 11.6.74.

I denne anledning kan opplyses at det fra Andøya rakettskytfelt blir oppsendt to typer av ballonger, -vitenskapelige og meteorologiske. Vitenskapelige ballonger varierer noe i størrelse, men vil normalt være 10.000–100.000 m^3 når de når flight-level. Flight-level vil ligge mellem 35.000–45.000 meter. Meteorologiske ballonger vil sprekke og falle ned når de oppnår en høyde av 18.000–25.000 meter.

I „NOTAM“ nr. 27, som De nevner, må det være en forveksling i høydeangivelsen mellom fot og meter.

Fra Andøya rakettskytefelt ble det i tidsrommet De nevner kun sluppet meteorologiske ballonger, og dermed anses det utelukket at omtalte fenomen kan skrive seg fra vår virksomhet.

En vil likevel gjøre oppmerksom på at Meteorologisk institutt foretar oppslipp av ballonger fra en rekke steder i landet. Videre kan opplyses at vitenskapelige ballonger er blitt sendt opp fra ESRANGE, Kiruna, i tidsrommet februar–márts 1974.

NTNF, Andøya rakettskytefelt
Roald Løvberg
Sikkerhetsoff.

Knut Aasheim fikk, efter diverse telefonsamtaler til forskjellige kontorer ved Luftfartsdirektoratet, tilslutt kontakt med vedkommende som hadde med utsendingene av kunngjøringer som „NOTAM“ o. l..

Vår eminente medarbeider på Bøn, anså det som sin personlige mening at en henvendelse til Andøya, nærmest var overflødig, (Stenødegård hadde da allerede sendt henvendelsen) idet den person han snakket med i direktoratet, leste opp fra et „Klasse I – NOTAM“, (Det i brevet fra SUFOI, refererte „NOTAM nr. 27“, var „Klasse II NOTAM“) hvor det ble nevnt at max flytid for disse ballonger er *2 timer!*

Dette betyr, skriver Aasheim, – at når objektet som ble fotografert over Nesbyen, ble observert i nærmere *en* time, indikerer dette at ballongen, hvis det skulle ha vært den, må ha drevet fra Andøya området til Hallingdalen i Sør-Norge, på ca. *en* time i syd syd-vestlig retning med en hastighet på ca. 1100 km/t!!!

Kommentarer

Vi har i skrivende stund mottatt 5 rapporter på denne interessante observasjon. Rapporten om UFO'et over Tronfjell, regnes av journalist Terje Olsen, for ikke å være relevant til de øvrige. Men ser man på tidspunktet for Skumsjø og Tronfjell-rapportene, så er det i begge tilfeller oppgitt til kl. 16,30!

På den annen side så er adferden til objektene på nevnte steder noe forskjellig, men vi merker oss at i begge tilfeller opptrer et jetfly i bildet. – Det er dog vanskelig å si med sikkerhet hvor vidt Skumsjø og Tronfjell UFO'et er ett og samme.

Er det to forskjellige objekter, så indikerer det at aktiviteten har vært stor på dette tidspunkt.

Brevet fra Andøya, taler for seg selv. At det kan være en ballong fra ESRANGE, Kiruna, som har drevet så langt sydover, for siden å dreie mot vest, synes lite sannsynlig.

Tilbake står da muligheten for at det kan være en amerikansk eller russisk ballong (som kan drive rundt hele kloden) tilbake.

Men adferden til dette eller disse objekter,

på våre rapporter, motsier ballong teorien.

Videre er „tallerkenformen" som fremkommer på fotoen, helt ulike tidligere fotos og observasjoner av ballonger.

Jeg har personlig hatt to slike observasjoner. Henholdsvis i –66 og –70, og har hatt anledning til å studere flere ballong-fotos av tidligere data. Og jeg kan med sikkerhet si at Nesby-fotoene er helt forskjellig fra disse!

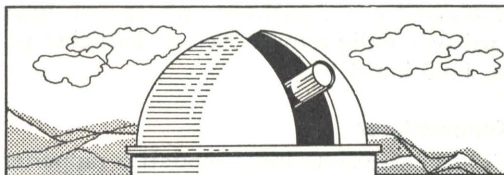
Så min konklusjon på, at vi her har med reelle UFO'er å gjøre, er heller forsterket enn svekket. Og NUFOC, har ved denne anledning hvor samspillet mellom ledelse og rapportør/feltforsker har bestått sin prøve, bevist at UFO-forskning på amatørmessig basis, kan bli proffesjonelt utført!

Takk til Aasheim og Stenødegård som „stakk hull på ballongen". F.W.K.

Et P.S.: – Det har, ved denne hendelse oppstått en del misforståelser mellom SUFOI og NUFOC, vedrørende utregningen av objektets diameter. Det ser for meg ut som om det er objektets høyde og m/m-mål på negativet som er årsaken til dette. – Efter det nitide og dyktige arbeid som er utført av Lillestrøm-teamet, stoler jeg på at utregningen til Ø. Andreassen er korrekt. D.v.s. at objektets mål er 50–60 meter i diameter.

DS.

Et ekstra P.S.: SUFOI's udregninger var korrekte – så vel som Lillestrøm-gruppens, da vi benyttede samme formel. Blot havde SUFOI i første omgang fået opgivet forkerte data af F.W.K. Disse blev først korrigeret efter redaktionens slutning. */ej.*

Videnskab og rumfart

Apollo-Soyuz projektet i 1975

Apollo-Soyuz forsøget er USA's og Sovjet's fælles opgave som en del af den aftale om samarbejde i rummet, der blev indgået mellem præsident Nixon og Kosygin i maj 1972 i Moskva. De to lande er enedes om at udvikle overensstemmende rendezvous- og sammenkoblingssystemer for deres rumfartøjer, så der i fremtiden opnås muligheder for sammenkoblinger og redningsoperationer mellem de to typer fartøjer. Samtidig enedes man om at udføre en fælles, eksperimentel mission midt i 1975, nemlig et rendezvous og en sammenkobling mellem et bemandet Apollo-fartøj og et, ligeledes bemandet, fartøj af Soyuz-typen. Hver nation udvikler på egne vegne et sammenkoblingssystem, der er baseret på et enkelt sæt af specifikationer for selve kontaktområdets udformning.

De væsentligste forandringer i det amerikanske system vedrører selve sammenkoblingsmodulet samt det koblingssystem, der skal være i funktion ved operationerne med det russiske Soyuz-fartøj. Sammenkoblingsmodulet samt koblingsenheden vil sammen med et Apollo kommando- og servicemodul blive sendt op med en Saturn IB raket. Koblingsmodul- og system er anbragt i en sektion på Saturn IB og trækkes ud herfra af Kommando- og Servicemodulet når banen om jorden er opnået – svarende til den operation, der anvendtes ved Apollo Måne-missionen, hvor det var Månemodulet, der skulle trækkes ud fra den pågældende transportsektion.

Blandt denne missions opgaver vil bl. a. være ting som efterprøvning af rendezvous-systemet i kredsløb om jorden samt selve

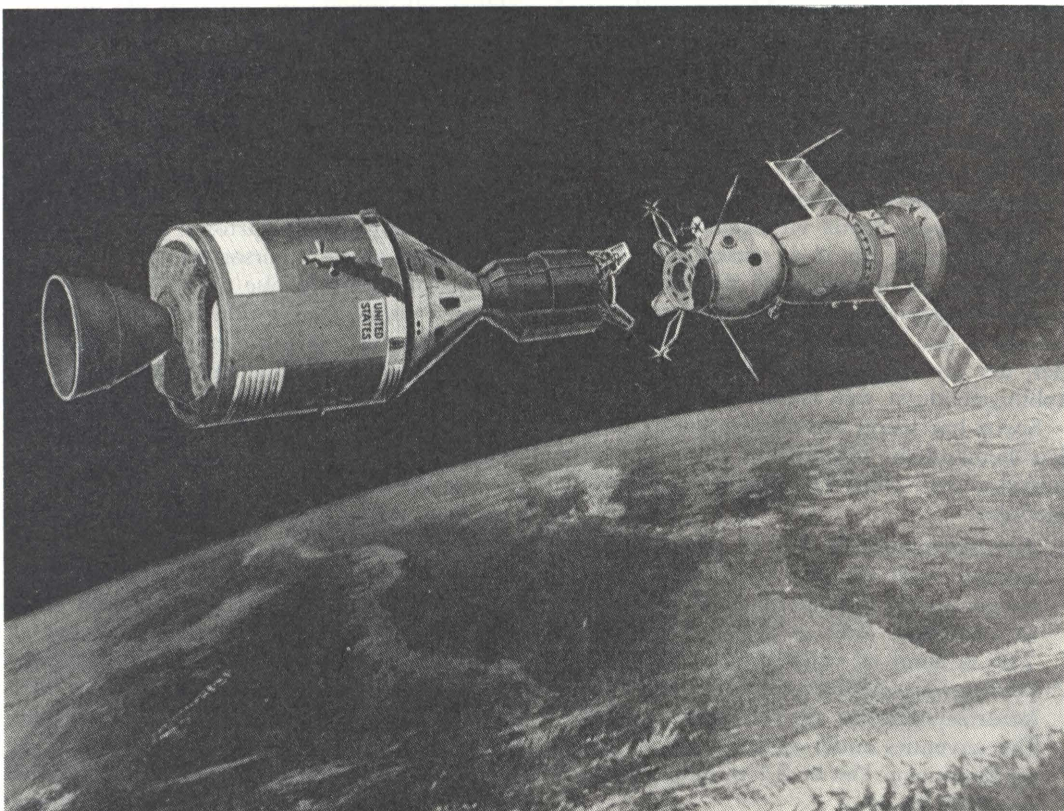
koblingsmanøvren, fastslå fremgangsmåde for overførsel af astronauter og kosmonauter fra den ene kabine til den anden; foretage eksperimenter, både når fartøjerne er adskilte og sammenkoblede – samt endelig at få erfaring for fællesflyvninger med amerikanske og russiske rumfartøjer med henblik på evt. hjælp ved senere faresituationer.

Fælles US/USSR arbejdsgrupper mødes jævnligt for at gennemarbejde og vedtage tekniske og rent operationelle problemer i forbindelse med det fælles projekt.

Signalement af fartøjerne:
Apollo-fartøjet vil blive en modificeret udgave af det Kommando- og Servicemodul, der blev anvendt ved de første månelandingsopgaver. De største ændringer i dette system er foretaget for at gøre plads for nye forsøg, forøge antallet af brændstoftanke til manøvreringssystemet samt for at gøre plads til de systemer og kontrolorganer, der vil blive nødvendige for en effektiv styring af sammenkoblingssystemet.

Selve sammenkoblingsmodulet er beregnet til at kunne rumme to besætningsmedlemmer samtidigt. Der vil blive installeret luger med håndtag på begge sider i begge ender af modulet. Et universelt sammenkoblingssystem er placeret i den ende ,der skal vende mod Soyuz-fartøjet, så det kan fungere i forbindelse med dette fartøjs installationer. I den ende af sammenkoblingsmodulet, der vil vende mod Apollo-fartøjet, vil være et sy-

Tegning af sammenkoblingen i rummet mellem Apollo og Soyuz. I midten, på Apollo's næse ses sammenkoblingsmodulet.

stem, svarende til det, der blev anvendt under Måne-programmet til sammenkobling mellem kommando- og månemodul.

Når Apollokabinen er i bane om jorden vil dens indre atmosfære bestå af ren ilt med et tryk på 0,34 atmosfærer. Soyuz-fartøjet anvender en blanding af nitrogen og ilt ved samme tryk som ved havoverfladen, altså ca. 1 atm. Når fartøjerne er sammenkoblede vil trykket i Soyuz blive reduceret fra 1 atm. til ca. 0,7 atm. Dette vil gøre det muligt for besætningsmedlemmerne at gå fra Soyuz til Apollo uden at skulle bruge tid på at indånde rent ilt i luftslusen og tvinge nitrogenen ud af blodet. Trykket i Apollo-fartøjet vil forblive uændret.

Selve sammenkoblingsmodulet er cylindrisk, ca. 1,5 m i diameter og 3 meter langt og skal tjene til overførsel af besætningsmedlemmerne mellem de to fartøjer. Grundet den forskellige atmosfæresammensætning i de to fartøjer, er det nødvendigt med en sådan luftsluse mellem dem, når indbyrdes kontakt skal etableres. Modulet vil være forsynet med radio- og TV-kommunikationsmidler, lagerbeholdere for luftarterne, varmelegemer samt de nødvendige kontrolorganer for overføringsoperationerne.

Det russiske Soyuz vil ligeledes være noget modificeret. En af de væsentligste forandringer er monteringen af det fælles sammenkoblingssystem, som NASA's og Sovjet's teknikere har udformet. Systemet vil svare til det, der anvendes på den ende af sammenkoblingsmodulet, som Soyuz skal hægte sig på.

Soyuz har været hovedhjørnestenen i Sovjets bemandede rumfartøjer siden det blev introduceret i 1967. Det består af tre hovedmoduler:

1. Kredsløbsmodulet, der er placeret i den forreste ende og som anvendes af besætningen under arbejde og hvile, medens de er i kredsløb. Det er 3.35 m i diameter, 2.65 m langt og vejer omkring 1224 kg.
2. Nedstigningsmodulet, der rummer hovedkontrolsystemerne og besætningens køjer. Det anvendes under opsendelsen, nedturen og landingen. Det er 2.2 m langt og vejer ca. 2802 kg.
3. Instrumentmodulet, som er placeret bagest og rummer systemerne til kraft, kommunikation, fremdrift og andre enheder. Det er 2.3 m langt og vejer ca. 2654 kg.

Eksperimenterne:

Under missionen vil besætningerne udføre diverse forsøg og eksperimenter, både rent videnskabelige, teknologiske og medicinske.

De videnskabelige eksperimenter, der er udvalgt til netop denne mission omfatter astronomiske observationer i et område af det elektromagnetiske spektrum, som endnu ikke systematisk har været undersøgt med satelliters instrumenter. De astronomiske opgaver skulle i væsentlig grad fremme forståelsen af de nye typer objekter, som er blevet opdaget gennem de sidste få år, f. eks. quasarer, pulsarer og himmellegemer, der udsender røntgenstråler, samt samtidig give vigtige oplysninger om arten af det interstellare stof. Desuden vil en ny teknik blive taget i anvendelse til måling af de af atmosfærens bestanddele, der kemisk er så reaktionsdygtige, at de ikke kan måles direkte ved hjælp af et massespektrometer. Dette er en fælles opgave for USSR og USA og udføres ved at sende et optisk signal fra Apollo-fartøjet til en reflektor på Soyuz-fartøjet. Signalet kastes derved tilbage og undersøges i Apollo, så man kan se solens indflydelse på atomar ilt og nitrogen i fartøjernes højde over jorden.

Teknologiske eksperimenter vil dreje sig om fremstilling af nye materialeprøver under et tyngdefelt på 0, og hertil anvendes en ny, alsidig ovn. Desuden foretages observationer af Jorden for at fastlægge detaillerede gravitationsegenskaber og geologiske strukturer, som kunne give fingerpeg om olie- og mineralholdige områder.

De medicinske undersøgelser omfatter bl. a. en udvidelse af det arbejde, der blev gjort under Apollo og Skylab programmerne, f. eks. yderligere undersøgelser af de lysglimt, forårsaget af de kosmiske stråler, som flere besætningsmedlemmer har oplevet, samt studier af påvirkningen fra O-tyngdekraften og strålingen på levende organismer. Som en måske lidt speciel ting vil man yderligere

undersøge den grad af overførsel af mikroorganismer og mikroflora, der finder sted mellem de to rumfartøjer og besætninger, når fartøjerne kobles sammen og mandskabet bevæger sig fra det ene fartøj til det andet. Man udnytter her, at de to fartøjer opsendes fra to vidt forskellige områder, og derfor hvad angår mikroliv må være noget forskellige.

Kort om selve missionens tidsforløb:
Soyuz-fartøjet vil blive sendt op fra Baikonur i Kazakhstan omkring kl. 1220 GMT (= Greenwich mean time) den 15. juli 1975 i nordøstlig retning og vil blive placeret i en bane, der er fra 188 til 228 km over Jorden. Under fjerde omkredsning efter starten påbegynder Soyuz den første af to manøvrer for at gøre omkredsningsbanen cirkulær med en højde over jordoverfladen på 225 km. Den anden manøvre foretages ved den 17. omkredsning.

Ca. 7½ time efter Soyuz's opsendelse letter Apollo mod nordøst fra Kennedy rumcentret og bringes ind i en bane, der er fra 150 km til 167 km over Jorden. En times tid efter at være bragt i bane begynder Apollo kommandomodulet at trække sammenkoblingsmodulet ud af dettes transport-„kasse". Dette vil tage knap to timer. Derefter påbegynder Apollo sine manøvrer for at opnå en cirkulær kredsbane som forberedelse til sammenkoblingen med Soyuz.

Sammenkoblingen vil finde sted lige før det bliver mørkt under Soyuz's 36. omkredsning og Apollo's 29., hvilket er ca. 52 timer efter opsendelsen af Soyuz.

Apollo og Soyuz vil i alt være sammenkoblet i ca. 2 dage. Efter frakobling fra Soyuz (med efterfølgende, korte sammenkoblingsøvelser) ændres Apollo's position for at undgå sammenstød og herefter vil hvert fartøj udføre egne jobs og være selvstændig. Soyuz vil blive i kredsløb i ca. 43 timer efter adskillelsen og derefter lande i Kazakhstan efter alt i alt 142 timers mission. Appollo bliver i sit kredsløb i endnu 6 dage, hvorefter landingen vil finde sted i Stillehavet nær Hawaii.

Apollo- og Soyuzbesætningerne:
Apollo-fartøjet vil få en besætning på tre mand, mens besætningen i Soyuz kun vil bestå af to mand. Den amerikanske besætning er udvalgt og en reservebesætning ligeledes.

Leder af det amerikanske hold bliver Thomas P. Stafford, der huskes fra Gemini 6 missionen, der udførte det første rendezvous i rummet med den allerede her omkredsende Gemini 7 besætning. Staffords anden tur i rummet var i Gemini 9 og missionen med Apollo 10 til månen var den foreløbigt sidste før nu Apollo-Soyuz projektet. Som reserve for Stafford er valgt Alan L. Bean, kendt fra Apollo 12, hvor han styrede månemodulet ved den anden månelanding i historien sammen med Conrad.

Pilot for kommandomodulet bliver Vance D. Brand, et nyt navn blandt astronauterne. Han er 43 år og har hidtil været testpilot for forsøgsfly samt reserve-astronaut i forbindelse med Apollo 8, 13 og 15. Hans reserve er Ron E. Evans, der var med i Apollo 17 som pilot for kommandomodulet.

Tredje besætningsmedlem, samt pilot for sammenkoblingsmodulet, er Donald K. Slayton, der ved denne mission får sin første tur i rummet. Hans reserve bliver Jack R. Lousma, der sammen med Bean bemandede Skylab fra 28. juli til 25. sept. 1973.

Selv om besætningen for Soyuz kun skal bestå af to mand har russerne villet sikre sig særlig godt, idet de foruden den udvalgte besætning har udvalgt ikke mindre end 3 reservebesætninger. De aktive deltagere i Apollo-Soyuz eksperimenter bliver efter de foreløbige planer Aleksey A. Leonov, oberstløjtnant i den røde hærs luftvåben. Han var en af piloterne i Voskhod 2 i 1965 og var her det første menneske, der gik uden for et rumfartøj, mens dette befandt sig i rummet. Andet besætningsmedlem bliver Valeriy N. Kubasov. Han er ingeniør og eneste „civile" deltager i projektet.

Som en sidebemærkning til sidst kan nævnes, at projektet indtil nu er budgetteret til at skulle koste omkring 115 til 130 mill. dollars, alene for året 1975!

Kilde: NASA Fact Sheet 74–196 /Fl.A.

Rumkikkert ser længere end 2 mia. lysår væk

NASA planlægger at sende et stort teleskop i bane om jorden engang i 1980'erne. Det er døbt Large Space Telescope eller LST. Projektet er yderligere en vigtig rumfærge-opgave – et projekt, der vil tillade mennesket at iagttage universet, uforstyrret af jordens atmosfære.

LST er et enormt skridt ud i rummet. Følgende kan sætte det lidt i perspektiv:

Hale kikkerten på Mount Palomar tillader os at se, en smule uklart, ca. 2 milliarder lysår eller, hvad der er det samme, mere end et 2-tal efterfulgt af 22 nuller antal km ud i universet. LST kan derimod give klare billeder, selv på endnu større afstande.

Videnskabsmændende forventer en masse fra LST-projektet. Nogle få af projektets opgaver bliver: (1) En undersøgelse af de energiprocesser, der finder sted i galaxernes centrum. (2) Undersøgelse af de tidlige trin ved dannelse af stjerner og planeter, (3) Observation af objekter som quasarer og pulsarer samt (4) avancerede undersøgelser i forbindelse med spørgsmålet om universets skabelse.

Inden for vort eget solsystem vil LST kunne yde langtids-kontrol af atmosfæriske fænomener på Venus, Mars, Jupiter og Saturn. Dette kan medvirke til en bedre forståelse af vor egen atmosfære.

Hvorledes vil LST nu udføre dette? Systemet, der styrer kikkerten, vil være i stand til at holde fast på et mål i lange perioder inden for 0,005 buesekunder. Dette svarer til at rette ind på et enkelt hår på en afstand af godt 3 km. Teleskopet vil være ubemandet, da undersøgelser viser, at *det menneskelige hjerteslag er tilstrækkeligt til at ødelægge sigtenøjagtigheden* i dette område med nul tyngdekraft og ingen atmosfære.

LST er et kompleks, men kompakt udstyr. Det vil veje omkring 10 tons. Ifølge planerne skal det være ca. 20 meter langt og ca. 3,6 meter tykt. Det vigtigste optiske element vil være et diffraktions-begrænset spejl på ca. 3 m i diameter.

En hel del videnskabelige instrumenter vil være samlet omkring teleskopets fokus. Det ene vil bryde lyset til et spektrum til undersøgelse af energiniveauer og materialeindhold af de observerede objekter. Andre vil måle lysintensiteter og polarisation, samt udføre andre specielle opgaver.

Rumfærgen vil bringe LST ud i banen i en højde af ca. 520 km med en hældning på 28,5 grader. Derefter vil rumfærgen fra tid til anden aflægge LST besøg for at yde service og evt. justering og supplering.

Dette program kan blive til enorm gavn for mennesket. Måske kan de energier, der findes i universet, en skønne dag anvendes på Jorden, som vi dag anvender elektricitet. Eller de grundlæggende processer i universet kan hjælpe os til at forstå de sub-nukleare processer, og dermed medføre et gennembrud, svarende til udviklingen af atomkraft.

ej, juli 1974 /Fl. Ahrenkiel

Uforklarlige radar-ekkoer

Eksperter på en af hærens missil-baser i Huntsville, Alabama, USA, er forbløffede over mærkelige „Spøgelses-fartøjer" ude i rummet, – objekter der registreredes på kraftige radar-scannere i Stillehavet under en radarøvelse sidste sommer.

Der har kun været meget få officielle kommentarer til det, videnskabsmændende stødte på under øvelsen. Men Major Dallas van Hoose, der er basens talsmand, bekræftede fornyligt, at „nogle uforklarlige luftfænomener" var blevet observeret under øvelsen i august 1973.

Videnskabsmænd, hvoraf mange er uvillige til at få navn nævnt i interviews på grund af den almindelige skepsis over for uidentificerede flyvende objekter, siger rent privat, at

de har været ude af stand til at finde nogen forklaring på disse Spøgelsesfartøjer.

„Vi har aldrig før set noget nøjagtigt ligesom dette", sagde en af raketeksperterne, der arbejder for hæren der, og som kender til det avancerede radarudstyr, som anvendes til at teste raketterne.

Huntsville rummer hærens ballistiske missilforsvars-system's kommandocentral, der analyserer resultaterne fra raket-forsøgene ved Kwajalein koralø område ved Marshall øerne, der er under USA's kommando.

Kilde: Buenos Aires Herald, 25. juni 74
/Fl. Ahrenkiel

Sonde-"bus" mod Venus i 1978

NASA planlægger i 1978 at sende to Pioneersonder på en sammensat og vanskelig mission til Venus for nærmere at undersøge planetens atmosfære.

39 videnskabsmænd er allerede udvalgt – inclusive en fra Frankrig og en fra Tyskland – og dette hold skal nu planlægge de nærmere detailler i projektet.

Det ene af de to fartøjer – det, der ankommer først til Venus – skal gå ind i en bane rundt om planeten for at få et overblik over de aktuelle, herskende forhold. En uge senere følger den anden Pioneer-sonde efter, en „bus", der indeholder fire mindre sonder, som sendes ned gennem planetens atmosfære. „Bussen" vil muligvis også selv trænge ned i atmosfæren og derved kunne sende ekstra data tilbage, før den brænder op.

Begge Pioneer-satelliter vil være spin-stabiliserede og få deres energi via solceller. Den første Pioneer vil veje ca. ½ ton og vil være omkring 190 dage om at nå frem til Venus og vi i sin bane om planeten nå ind på en afstand af ca. 200 km. Den noget tungere „bus"-sonde vil tage 125 dage om at nå frem.

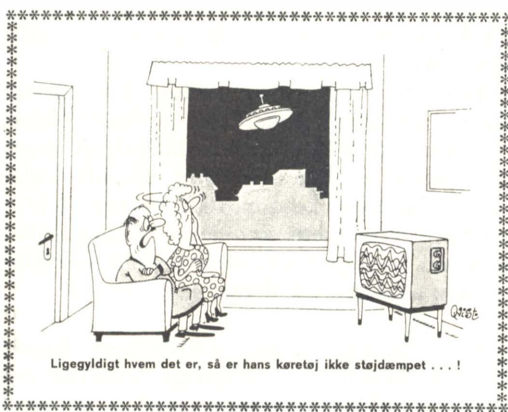
Af de fire sonder, som skydes ned gennem atmosfæren, vil den største rumme ca. 28 kg videnskabelige instrumenter mod kun godt 2 kg instrumenter for de tre andre, der er væsentlig mindre. Sonderne vil bruge omkring 1 time til at synke ned gennem den tætte atmosfære til planetens overflade.

Disse små sonders videnskabelige måleudstyr vil undersøge sammensætning og struktur af planetens atmosfære under hele turen ned gennem denne, samt undersøge arten af Venus-skyerne. Samtidig skal de forsøge at kortlægge luftcirkulationen i atmosfæren samt opmåle den mængde stråling, der trænger ned til de nederste atmosfærelag.

Sondernes udstyr omfatter bl. a. radiometre, en gas chromatograf, et accelerometer, sensorer til måling af temperatur og tryk samt diverse spektrometre.

Den Pioneer-sonde, der forbliver i bane om Venus har instrumenter ombord til måling af bl. a. magnetfeltstyrker, solvindsintensiteter samt gammastråler.

New Scientist, 11. juli 1974
/Fl. Ahrenkiel.

Ligegyldigt hvem det er, så er hans køretøj ikke støjdæmpet . . . !

Medlemsorientering

Under denne overskrift bringes i hvert nummer en kort omtale af aktuelt stof, der har til formål at oplyse SUFOI's medlemmer om organisationens arbejde.

Medlemsmødet i København

Fredag den 25. oktober holdt SUFOI medlemsmøde i København. Der var mødt omkring 100 medlemmer til arrangementet. Først fortalte X. P. Madsen fra Alarmeringsafdelingen om SUFOI i almindelighed. Vi hørte om arbejdet i Rapportcentralen og der blev ikke lagt skjul på, at man dér gerne så flere hjælpende hænder. Det var først og fremmest hjælpere til rapportoptagning ude i provinsen, som der blev efterlyst. I alt for mange tilfælde må Rapportcentralen nøjes med at sende de kendte spørgeskemaer ud til observatørerne. De giver – om overhovedet noget – så kun et omrids af begivenheden. Opgørelsen og bearbejdningen samt den videre udforskning af UFO-tilfældene blev kun sjældent gennemarbejdet i den grad, som vi måtte ønske. Igen mangles der folk. X. P. Madsen redegjorde for de kvalifikationer, som folk i „rapport-gruppen" gerne skulle besidde: Først og fremmest interesse i at få UFO-problemet opklaret, dernæst var det ønskeligt med et vist kendskab til videnskaber som astronomi, meteorologi, fysik/kemi o. lign. Alle, der mente at kunne bruges, blev bedt om at kontakte X. P. Madsen (pr. brev) på hans privatadresse: Bakkehave 8, 2970 Hørsholm.

Efter X. P. Madsens indlæg, der i øvrigt varede lidt over 1 time, blev der holdt pause, hvor der var lejlighed til at få forfriskninger og studere en lille udstilling. Blandt andet var de berømte deodorantkugler fra „UFO-affæren" ved Århus sommeren 1972 udstillet sammen med pressens sensationelle opreklamering af sagen fra dengang.

Efter pausen holdt politibetjent Ewald Hansen Maarup et veloplagt foredrag om sine to UFO-observationer med 3 års mellemrum (1970/1973). Vi fik senere billederne at se som lysbilleder. Maarup besvarede dernæst spørgsmål fra salen. Maarup har før talt om sine observationer i mindre lukkede møder, men det var første gang, at vi kunne møde ham i København. I øvrigt henvises til artiklen andetsteds her i bladet, hvor Maarups 2. observation fra 1973 behandles.

Som tredie og sidste punkt på programmet fortalte Ole Henningsen fra SUFOI's Efterforskningsafdeling om sit arbejde og de resultater, det kan føre til. Arbejdet består mest i at skaffe en høj grad af vished for, om de og de kendte UFO-tilfælde (fra udlandet) er sandfærdige. Mange UFO-forfattere – og andre – skriver af efter hinanden i uhyggelig høj grad. Resultatet er ofte, at man ikke ved, hvorvidt en omtalt begivenhed i en ellers god bog blot kritikløst er hentet fra en anden bog uden nærmere undersøgelser, eller om der ligger et selvstændigt forskningsarbejde bag begivenhedens omtale. Efterforskningsafdelingen skal bl. a. skaffe SUFOI et forsvarligt fundament af pålidelige udenlandske UFO-tilfælde. Gang på gang har arbejdet imidlertid resulteret i, at tidligere „skudsikre" UFO-tilfælde må degraderes til avisænder. En tilfældig observation i den anden ende af kloden kan udmærket godt blive pustet op til den store sensation, inden den når frem til vore breddegrader. Vi fik i ord og billeder forelagt nogle tilfælde, hvor „UFO-fotografier" sandsynligvis havde en ganske jordnær forklaring.

Også Ole Henningsen bad om hjælpende hænder, selvom det nok kan blive praktisk vanskeligt. Men han nævnte nogle muligheder. Hvis man står foran en udlandsrejse, og hvis man har lyst til at benytte lejligheden til lidt UFO-forskningsarbejde imens, så kontakt Ole Henningsen i god tid først! Det er meget sandsynligt, at der kendes UFO-tilfælde fra de kanter, hvor De skal holde Deres ferie. De kan så benytte rejsen til bl. a. at søge at få bekræftet eller afkræftet de historier, vi herhjemme måtte kende fra landet! Evt. kan De måske selv støve noget op på rejsen?!

Vandreudstillingen
SUFOI's vandreudstilling befinder sig for tiden på tur mellem de danske biblioteker. De kan træffe den følgende steder:

11/11–23/11: Søllerød Kommunebibliotek (Gl. Holte Filialbibliotek).
2/12–4/1: Hvidovre Bibliotek (På Frihedens bibliotek).
13/1–25/1: Solrød Bibliotek.
3/2–15/2: Ballerup Bibliotek.
24/2– 8/3: Skælskør Kommunes bibliotek.

Spørgsmål . . . ?
Har De spørgsmål af nogen art vedrørende UFO'erne eller SUFOI, som De mener vi kan svare på, er De velkommen til at skrive til mig i Informationsafdelingen (adressen side 2 i bladet). Jeg skal svare så hurtigt tiden tillader!

Peter A. Hansen

Boganmeldelser

Staffan Stigsjöö:
Tefatsfolket ser oss
Larsons Forlag
Pris 33,75 svenske kr.

Larsons Forlag udsendte i 1973 to UFO-bøger lige efter hinanden. Den første – UFO-gåtan – og så denne. Denne gang er der grund til at være tilfreds. Her er der virkelig tale om en god UFO-bog. Bogens røde gennemgående tråd er et svar på Condon-rapporten. Forfatteren tager dels de tilfælde, som Condon-kommissionen har undersøgt og dels de tilfælde, som den burde have undersøgt.

Foruden dette bringes der en del UFO-rapporter fra hele verden i et kapitel. Svenske observationer har også fået et kapitel for sig selv. Der binges nogle pilotobservationer, nogle raporter med humanoider, samt meget andet.

Bogen er på 207 sider, så der er noget at gå i gang med.

Bogen kan anbefales både for nyere læsere og ufologer, der har været med i mange år, idet der findes en del stof i bogen.

Kan fås hos: Forlaget R. Larson AB, Box 3063, 18351 Täby, Sverige.

Pris: 33,75 svenske kr. – Udgivet 1973.

John A. Keel:
„Spøgelsesplaneten"
Oversat fra amerikansk efter „Our Haunted Planet".
Stig Vendelkærs Forlag 1974, 207 sider, kr. 18,50.

Skønt denne bog er udkommet i en Science Fiction serie, har den ikke meget med denne genre at gøre. Bogen handler om en række uforklarlige ting, der er sket, og sker i denne verden, bl. a. også UFO'er. Af eksempler kan

nævnes Piri Reis, Atlantis, Lemurien, pyramider, spøgelser, spiritister, guder og djævle, Hemmelige Selskaber, forsvundne personer og transportmidler af enhver art, altså også UFO'er. Alle disse uforklarlige hændelser prøver John A. Keel at finde en fælles forklaring på. Han kommer frem til samme resultat som Jehovas Vidner er kommet til i dette spørgsmål, uden at han åbenbart selv er klar over det. Han mener at menneskene er et produkt af to superintelligenser, det gode og det onde, som kæmper deres indbyrdes kampe på Jorden og prøver at genere hinanden, ved at genere og drille de mennesker, som modparten har herredømmet over. Dette skete i gamle dage ved hjælp af guder, ånder, feer og trolde, og i dag sker det via UFO'er, ufonauter, der siger at de kommer fra Venus eller fra Atlantis, Mænd i Sort, o.s.v.

I indledningen advarer Keel skarpt mod de hersens amatørvidenskabsmænd (f. eks. Däniken, J.J.'s bemærkning), der mener at vide alt om deres felt, og udkaster tåbelige hypoteser, der gøres til absolutte sandheder. Desuden skriver han, at han ikke vil dømme, men blot beskrive de fænomener, der finder sted. Han holder imidlertid ikke hvad han lover, tværtimod hopper han pladask med begge ben ind i det, som han har advaret imod, og prøver selv at underbygge sine påstande med Däniken'ske metoder; Hvis man nu tænkte sig . . . det kunne jo være at . . . – Men man kan jo tænke sig alt.

Hermed er ikke sagt, at bogen ikke er værd at læse, læs den bare, den er til at få – og miste – forstand af, så derfor er det klogt at tage en god portion „fornuft" og sund skepsis med sig i lænestolen.

Desuden er der et hav af kildehenvisninger til gavn for dem, der kunne tænke sig at læse mere om et eller andet emne han berører. Ganske vist er de fleste bøger amerikanske eller engelske, men man kan da prøve at plage sit bibliotek, om det ikke kan skaffe en skandinavisk udgave. *John Juhler*

DIVERSE:

Ny aktivitet — medlemsmøder

Mange af vore medlemmer rundt om i landet har længe efterlyst medlemsmøder, lysbilledforedrag og andre aktiviteter. Nu sker der endelig noget!

SUFOI's lokalafdelinger i København og provinsen vil nu arrangere medlemsmøder – de første har allerede fundet sted i Nakskov og København – og flere følger. I dette nummer kan De se SUFOI Lolland-Falsters mødeplan, og i næste nummer bringer vi datoerne for flere arrangementer. Slut op om tanken – mød talstærkt op! *red.*

SUFOI Lolland-Falster

I vinterhalvåret afholdes følgende møder for SUFOI's medlemmer på Lolland-Falster:

9. januar og 27. marts.

Ved møderne debatteres lokale UFO-observationer m. v., ligesom der vises astronomi- og rumfartsfilm.

Udover disse møder arrangeres der yderligere møder for de medlemmer, der er interesseret i personligt at deltage mere aktivt i UFO-arbejdet. Disse møder afholdes følgende datoer:

28. nov., 30. jan. og 27. febr.

Her får man lejlighed til at beskæftige sig med forskellige interessante opgaver i forbindelse med tildragelser, der trænger til yderligere efterforskning.

Alle møder afholdes kl. 19.30 på Duegård, Volshave, 4920 Søllested, tlf. (03) 94 11 69.

Vel mødt!

Ole Heningsen

Årets julegaver

– en idéliste/ønskeseddel med mange gode tips!

Først – naturligvis – det uundværlige hovedværk:

UFO - dokumenteret *)

252 tætskrevne sider, illustreret.

Bogladepris kr. 68,50 ...... MEDLEMSPRIS kr. **48,50**

Men, selv om HYNEK-bogen nu er her, må vi ikke glemme andre SUFOI-bøger, der også bør læses af mange:

UFOer PÅ RADAR – en SUFOI-EXTRA. 56 sider, ill. .. MEDLEMSPRIS kr. **10,00**

UFO og VIDENSKABEN*) – 136 sider, ill.
Bogladepris kr. 29,75 .... MEDLEMSPRIS kr. **22,00**

UFOs i FOKUS*) – 182 sider, ill. Bogladepris kr. 46,50 MEDLEMSPRIS kr. **34,50**

UFO-ORIENTERING – 120 sider, rigt ill.
Bogladepris kr. 19,75 .... MEDLEMSPRIS kr. **9,50**

TRINIDADE-OBSERVATIONERNE – 32 sider, ill. .... MEDLEMSPRIS kr. **7,50**

***) udgivet i samarbejde med STRUBES FORLAG**

Julepakker kan også være andet end bøger:

UFO-BÅND NR. 1. (Kassette eller spole anføres ved bestilling)
MEDLEMSPRIS kr. **20,00**

UFO-BÅND NR. 2. (Kassette eller spole anføres ved bestilling)
MEDLEMSPRIS kr. **20,00**

UFO-FOTOS – 10 stk., str. 13x18 cm + teksthefte .. MEDLEMSPRIS kr. **25,00**

– eller hvorfor ikke
UFO-EMBLEMET på nål. – Håndlagt emalje .... MEDLEMSPRIS kr. **15,00**

Bestil hellere i dag – det er jo snart jul! – på:

GIRO 9 11 77 25 – SUFOIs Ekspedition,
Allan Stenaae, Rævebakken 4, Jyllinge, 4000 Roskilde
Anfør venligst, hvilke materialer De ønsker!

NB: Vedlagte girokort er beregnet til indbetaling af medlemskontingent for 1975.

Det kan man kalde en telelinse!

Ved hjælp af nogle sporings-kameraer, som USAs flyvevåben har stående i New Mexico, kunne man fotografere det noget ramponerede rumlaboratorium Skylab, **efter at det var blevet anbragt i sin bane om Jorden!** Billederne var oven i købet så fine, at NASA kunne bruge dem ved planlægningen af de nød-reparationer, astronauterne skulle foretage. (Se UFO-NYT nr. 4, 1973). Flyvevåbnet ville dog ikke give NASA tilladelse til at offentliggøre billederne; man vil nødig have afsløret, hvor dygtig man er til at fotografere de genstande, der futter rundt deroppe!

Maj 73, ej/IOKj.